

TimeOut

BARCELONA

~~2,95€~~
TE'L PODEM
REGALAR
GRÀCIES ALS
NOSTRES
ANUNCIANTS

#619

OCTUBRE
2021

BARCELONA SOMIA XAIS ELÈCTRICS

Els noms, llocs i saraus que estan convertint la nostra ciutat
en una de les capitals mundials de la intel·ligència artificial

Prova els nostres
favorits de tardor



TEA  SHOP

www.teashop.com

Sumari

Octubre 2021

De portes endins

48H Open House ens convida a tafanejar els edificis més singulars de la ciutat

PÀGINA 26



Viu Montjuïc

22 equipaments de la muntanya uneixen forces per organitzar un cap de setmana fantàstic

PÀGINA 48



MÀRIA DÍAS

El llegat

Tres nous restaurants amb molt bon gust que han passat pels fogons dels Adrià

PÀGINA 40



La Textil

LENNY SELINGER



Recinte Sant Pau (UAB Casa de Convalescència)

MARC VILA PUIG

06. A la ciutat **18.** L'ABC de la intel·ligència artificial a Barcelona **22.** Un cop de puny: entrevista a Julia Ducournau **26.** Cultura: Estrenes de cine, teatre, concerts i exposicions. Entrevista a Penélope Cruz **56.** Postals de tardor. Un Sitges de cine. **54.** Time In: Sèries, videojocs i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora



Pot una màquina crear una obra d'art? Quin és el ritme d'un algoritme? Com ens pot ajudar el codi binari a trencar els límits de la imaginació humana? Aquestes qüestions –i moltes d'altres– es plantegen cada dia a Barcelona. La nostra ciutat és un dels centres de referència d'intel·ligència artificial al món, gràcies a la feina d'universitats, empreses, projectes i artistes que han fet d'un dels camps més apassionants de les noves tecnologies el seu àmbit d'investigació.

En aquest exemplar hem volgut destacar els noms clau de la IA a Barcelona, gent que treballa perquè els ordinadors avancin molt més enllà de recomanar-nos una sèrie o d'ajudar-nos a fer menys faltes amb el correu electrònic. També entrevistem Julia Ducournau, la directora de *Titane*, un film en què les màquines i l'ésser humà es fonen d'una manera mai vista. Tenim el futur molt més a prop del que creiem. Fem-hi un cop d'ull.

Time Out
BARCELONA

Conseller Executiu
Eduard Voltas
Directora General de Negoci
Mabel Mas
Operations Executive
Marta Roca
Director d'Operacions Digitals
Alex Martínez
Directora
María José Gómez
Director d'art
Diego Piccininno
Disseny
Anna Mateu Mur
Cap de redacció
Borja Duñó
Redacció
Ricard Martín i Rita Roig
Videos
Eugènia Güell
Han col·laborat en aquest número
Marta Bac, Laia Beltran, Javier Blázquez, Mariona Borrull, Scott Chasseerot, Óscar Checa, Gorka Elorrieta, Irene Fernández, Andreu Gomila, Pere-Andreu Jarod, Maria Junyent, Oriol Malet, Àlex Montoya, Joan-Albert Ros, Marta Sagarra, Serializados
Correcció de textos
Núria Garcia, Txell Coll Creus
Directora de Solucions Creatives i PR
Carlota Faló
Directora E-Commerce i Comercial
Ara Cervantes
Responsable de Comunicació i Sponsor
Clara Narvió
Cap de Branded Content
Begoña García Carteron
Social Manager
Laura Mesa
Responsable de Progràtica i Adops Digitals
Héctor Pérez
CRM Specialist TOS
Júlia Porto
Adjunta Direcció General de Negoci
Vanessa González
Màrqueting i Comercial
Mercè Llubera, Marina Quer
Administració i Finances
Guillem Catena, Marta Tapia

Edita
Time Out Spain Media SL és una societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group
Julio Bruno

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona
Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració 93 667 78 90

Madrid
Calle Orense, 16, 1ª
28020 Madrid
91 603 99 88
redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri
Distribució Suscripess
Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Difusió controlada per:



Imprimim en paper reciclat i reutilitzem amb materials 100% compostables



Portada:
IRISNEGO

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

CÓRRER



Si has trobat a faltar les curses, ja pots deixar de patir: diumenge 17 d'octubre se celebra la **Mitja Marató de Barcelona**. Calça't les vambes o surt a animar!

PALADEJAR



Del 30 de setembre al 3 d'octubre, torna **Tast a la Rambla**, amb *showcooking*s, concerts i altres activitats, però sobretot, els platets d'una pila de restaurants.

AFRANCESAR-TE



El Festival **Ohlalà!** ens apropa el millor cinema francòfon en format presencial a l'Institut Francès i en línia a Filmin. Del 30 de setembre al 10 d'octubre.

Tot canvia molt de pressa. Assegura't que segueix en peu a **timeout.cat**



Damm

COMLOT IPA

MEDITERRANEAN
INDIA PALE ALE

AMB LLÚPOL DE PRADES

A la ciutat



ORIOL WALET

El flamenc que banya el Mediterrani

El Ciutat Flamenco, del 15 al 24 d'octubre a diversos espais de Barcelona, ens recorda l'estreta relació que la ciutat té amb el gènere. Lluís Cabrera en parla amb en *Borja Duñó*



UN DELS CARTELLS que presideix l'entrada de les oficines del Taller de Músics és el de les 30 Hores de Festa Popular del 1977.

Hi havia sardanes i flamenc, representants de la música laietana, una joveíssima Mayte Martín i els germans Poltrona. Lluís Cabrera, amb 23 anys, va organitzar les jornades i continua sentint-se orgullós d'aquell mestissatge, que avui seria impensable. Dos anys més tard va fundar el Taller de Músics, sota el paraigua del qual s'organitza el Ciutat Flamenco, que ja va per la 28a edició.

Cabrera en sap un munt, de la relació del flamenc amb la ciutat, i no dubta a titllar Barcelona de ciutat de referència: "ja ho era abans de la guerra, totes les figures volien venir aquí", diu recordant els mífics *colmados* i l'empresari Juanito el Dorado. Fins avui: només cal pensar en Miguel Poveda, una estrella sense precedents, i Rosalía, que va estudiar quatre anys al Taller. "Ja deia que volia fer música per a molta gent", assegura.

Una de les seves màximes és que "classicisme i tradició no desapareixen, es transformen" i amb aquest esperit encara

un Ciutat Flamenco, del 15 al 24 d'octubre, dedicat al Mediterrani. Hi ha estrenes absolutes com *Mediterráneos*, amb Antonio Canales capitanejant un elenc ple de talent que navegarà per l'obra de Serrat, i *Suite de Lucía*, un homenatge a Paco de Lucía amb arranjaments de Joan Albert Amargós. A més de Dúo del Mar, Rosario La Tremendita i Flamenco 3.0 amb Queralta Lahoz, entre d'altres, hi ha un congrés i un certamen pensats perquè Barcelona continuï sent, no només un aparador, sinó un centre neuràlgic de creació i reflexió al voltant del flamenc. ■



Barcelona és mar. És muntanya. És urbana. És rural. És enoturisme.
És gastronomia. És esport. És història. És art. És cultura. És arquitectura.
És una i moltes a la vegada.
Tantes, que té més de 300 municipis i 12 comarques per descobrir.

Quina Barcelona coneixes tu?

Descobreix-les totes a

www.barcelonaesmoltmes.cat

#BCNmoltmes



BIOSPHERE
certified destination
GOLD



Barcelona
és molt més



Diputació
Barcelona

ÉS LLEGENDA



RENÉ FERNÁNDEZ

“Seria brutal que encara existís el Portal Nou”

Els documents i els gravats més singulars de l'Arxiu Històric de Barcelona es fan virals gràcies a la Laura Fortuny

“DESPRÉS DE L'ENDERROC de les muralles, ja no m'interessa gaire res”. La descripció de Twitter de la Laura Fortuny és tota una delcaració d'intencions. Aquesta arxivera transforma les troballes que fa a l'Arxiu Històric de Barcelona en tuits que acumulen milers de *likes*.

Per què vas decidir compartir a Twitter el que trobaves a l'Arxiu?

Amb la pandèmia, vaig començar a treballar des de casa. Si descobria alguna cosa interessant, li ensenyava a la meua parella, però volia compartir-ho amb més gent! La meua generació es comunica per Twitter, així que vaig començar per allà.

Quina troballa recent t'ha fascinat més?

Fa poc he treballat amb la documentació d'un sorteig del segle XVIII on les guanyadores

obtenien una dot, és a dir, els diners que les dones havien d'aportar per casar-se. He llegit més de mil cartes de barcelonines explicant la seva vida, per presentar-s'hi! En un arxiu, costa trobar informació sobre dones... Vaig pensar: aquesta documentació no té preu! I ho vaig compartir a Twitter.

Què t'agradaria que la gent sabés sobre els arxius?

Que són dels ciutadans! La meua feina és un servei públic, la documentació amb què treballo és de tothom. M'agradaria que ho tinguéssim més clar, això. Quan et sents una cosa com a teva, la comences a fer servir.

I com és que no ho tenim clar?

Arran dels fils de Twitter, m'arriben consultes que sovint no puc respondre. Persones que busquen avantpassats, que tenen curiositat...

Aquesta gent s'hauria d'adreçar als arxius, però no saben com fer-ho! Tots els arxius treballen per comunicar el que fan, però hi ha pocs recursos i a les administracions els costa arribar al públic jove.

Quin lloc de la Barcelona de les muralles t'agradaria que encara existís?

Semblaré molt friqui. Tant de bo quedés un baluard de Barcelona dempeus. No estic parlant de conservar les muralles senceres, perquè seria poc pràctic. Però opino que la Via Laietana és un error i que no hauria d'existir! M'encantaria que encara existís el Portal Nou o el Portal de l'Àngel... això seria brutal. ■ Rita Roig

Troba més històries a
timeout.cat/noticies

AI and music

27.28
Octubre 2021
Barcelona

S+T+ARTS

Connecta en directe a live.sonar.es

AI and Music S+T+ARTS Festival

Sinergies entre la creació musical i la Intel·ligència Artificial

Shows i demos: Marco Mezquida 'Piano+AI', Holly Herndon 'Holly+', feat. Maria Arnal, Tarta Relena and Mathew Dryhurst, Mouse on Mars AAI Live, Hamill Industries & Kiani del Valle 'Engendered Otherness', AWWZ 'AI b2b DJ', Bot Bop 'Integers and Strings', Nabihah Iqbal and Libby Heaney, Reiko Yamada and Maciej Lewenstein 'Interpreting Quantum Randomness', Rob Clouth A/V Live, Franz Rosati 'Latentscape', Hongshuo Fan 'Metamorphosis'...

Actuacions remotes: YACHT, Chameleon's 'Blendings' performed by OBC and pianist Fani Karagianni, Human Brother, Hexorcismos, LP Duo, DIANA AI Song Contest

Talks i debats:

Musicians learning Machine Learning
Make way for the new instruments!
AI and future music genres
Teaching machines to feel like Humans do



Compra els teus tickets a aimusicfestival.eu

Ticket general 20€ | Ticket estudiant 15€

Concert Inaugural a L'Auditori a partir de 15€

Una iniciativa de



betevé

S+T+ARTS



Amb el patrocini de



NTT DATA

Ableton

Associats amb

Factory Berlin

ICFO

Bozar

c/o pop



ARTIFICIA

L'AUDITORI

SIT

BACK

SOKO

TECH

es muc

HANGAR

ORG

Cat

radio 3

TimeOut

Play

Ground



LA BOTIGA DEL MES

Un nou espai on trobar plantes especials i cossiets

Dusty Road Shop

LA FOTOGRAFIA PUBLICITÀRIA com a *modus vivendi*, les *cigar box guitars* construïdes amb objectes trobats, els cactus i les suculentas apilonades en un balcó del Raval i els cossiets de ceràmica fets a mà. L'experiència de la bellesa sorgeix de captar les causalitats i les interdependències inqüestionables de la vida, va deixar escrit Juhani Pallasmaa en l'assaig *La mano que piensa* (GG, 2012). L'arquitecte finlandès no coneix l'Endika Ussia, però aquest basc li demostra una de les seves reflexions, aquella que diu que "la bellesa no és una qualitat estètica independent". Ussia té el do de saber fer anar les mans, de tenir una curiositat insaciable i de rel·ligar causalitats i interdependències. D'això va Dusty Road Shop, un nou espai de Gràcia on mostra de portes enfora allò que fins fa només uns mesos era una afició de portes endins. "Tenim plantes especials i els puc fer vestits a mida", explica des del seu peculiar oasi envoltat de càudex i tillandsies, monstres i marqueses, pileas i hibiscus. "Em fa feliç aconsellar sobre plantes i, sobretot, trobar les que busca el client per rares que siguin". ■ **Laia Beltran**

→ Travessera de Gràcia, 231. M. Joanic. @dustyroadshop

Vestits a mida per a plantes rares: càudex, tillandsies...



L'APARADOR

Estrenem la tardor tenyint-la de roig enèrgic i estil. Per **Laia Beltran**



↑ Mirada retro

Amb aquestes ulleres de sol de Munich aposteu a cavall guanyador: són unisex, d'estil ovalat i tenen una muntura vermella molt afavoridora.

→ Model Munich-19103 (69 €). opticauniversitaria.es



↑ El color de la magrana

Magranes, fulles i flors de fusta i marbre acrílic pintades a mà. Aquest exquisit disseny de Wolf&Moon és una oda a la tardor que faria embogir Parajanov.

→ Collaret Pomegranate (140 €). wolfandmoon.com



↑ Caminar amb passió

Els mocassins són un clàssic, però si els dissenyes en pell en roig intens com ha fet About Arianne es converteixen en una opció sofisticada i versàtil. Bingo!

→ Model Dalí Chili (310 €). aboutarianne.com

Més moda a timeout.cat/botigues

Hasta el 16.01.2022

Paolo Gasparini

Campo de imágenes

KBr

Fundación **MAPFRE**

Barcelona Photo Center

La mirada sobre el mundo, Los Angeles, 1997. Colecciones Fundación MAPFRE © Paolo Gasparini



Torre MAPFRE
Av. del Litoral, núm. 30, 08005 Barcelona

Evita la espera, compra tu entrada online

kbr.fundacionmapfre.org

El Sarrià de Maria Molins

Ens posem a la pell de Maria Molins: volem viure Sarrià des de la millor interpretació!
Per *Eugènia Güell*

LA FEINA DE la Maria Molins es basa a posar-se a la pell dels altres: a la pel·lícula *La niña de la comunión* viurà en una ciutat indeterminada als anys 80. Al curtmetratge *Siempre yo* interpreta una infermera d'un geriàtric. I a l'octubre passejarà pels carrers de Madrid a la sèrie *Entrevías* (Netflix). Però si ha de triar, ella tria Sarrià. I quan en parla, deixa caure la paraula “meravellós” a cada frase. Sarrià fa pujada, però la Maria Molins hi veu totes les flors.

Un barri ‘family friendly’

La Maria Molins té una filla de vuit anys, i des de fa tres mesos una gosseta remena la cua cada vegada que arriba a casa. “Gràcies a ella he conegut La Veterinària de Sarrià, on em sento com a casa”, diu. La Kira és una gossa passejada: surten a primera hora del matí, als vespres i en els camins d'anada i tornada de l'escola. “Quan em vaig quedar embarassada em vaig adonar que Sarrià és un barri molt familiar. És el barri amb més escoles per metre quadrat de tot Europa!”. La seva filla va a l'Escola Orlandai: “M'agrada perquè té uns valors molt integradors, de ser al barri i fer-hi vida, d'aprofitar-lo”. Ella també és experta a fer-ho: “M'encanta perdre'm pel barri i descobrir carrerons, i sobretot veure que és un indret molt cuidat, net i sobretot estimat: tant per la gent que hi viu de tota la vida com pels qui hi acaben d'arribar”.

La Maria Molins va triar Sarrià perquè és el més semblant a un poble, i perquè li agrada caminar. A vegades, fins i tot, pot veure el mar.

Un lloc on respirar

L'actriu descriu amb precisió una ruta que, tot i fer pujada, li és imprescindible per agafar aire: “Vaig fins a la carretera de les Aigües enllaçant tots els parcs i espais verds del barri”. Són els seus pulmons. Comença pel Parc Joan Reventós, enllaça amb el Parc de l'Eina – “heu d'anar-hi a fer un pícnic mentre veieu el mar!” – i puja fins a dalt, on es perd i arriba a la millor vista. “De tant en tant ens cal agafar perspectiva, perquè a vegades estem molt a dins de la ciutat. I mirar-te-la des de dalt... És una meravella!”

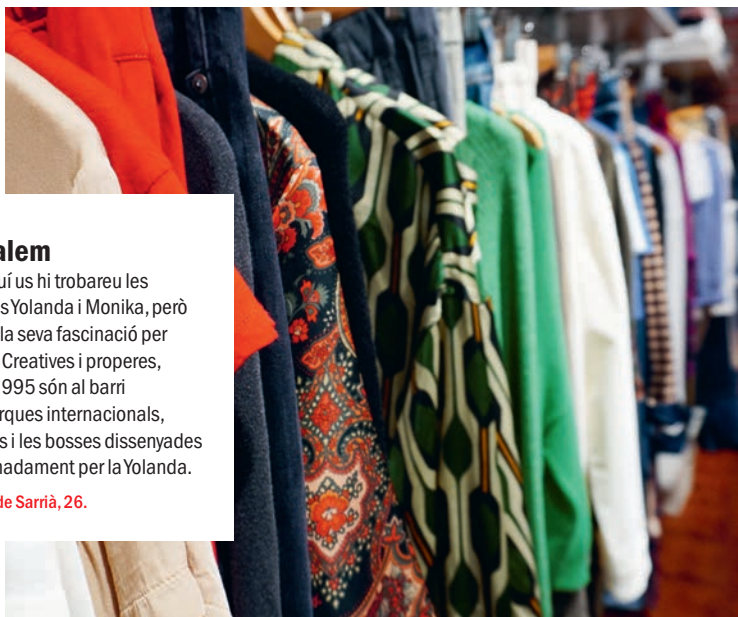
“Sarrià és com un poble molt cuidat i, sobretot, molt estimat”



Salem

Aquí us hi trobareu les germanes Yolanda i Monika, però sobretot la seva fascinació per la moda. Creatives i properes, des del 1995 són al barri amb marques internacionals, nacionals i les bosses dissenyades apassionadament per la Yolanda.

→ Major de Sarrià, 26.



Can Caralleu

De les coses que la fa més feliç, assegura, és anar als matins al gimnàs Claror Can Caralleu: “És dins la muntanya de Collserola i tens vista de la ciutat. És el millor lloc per començar el dia”.

→ Esports, 2.

FOTOS: EUGÈNIA GUÉLL



A Peu de Pàgina

Aquesta llibreria al bell mig de Sarrià és un tresor per als més grans i els més petits: “Vinc sempre que vull un llibre per a mi o per a la meva filla”, diu Molins. I és que és tan acollidora com el nucli antic del barri.

→ Major de Sarrià, 50.

Maria Molins

L'has vista al teatre, a *La Riera* i a *El cor de la ciutat* entre moltes altres sèries i pel·lícules. Amb *El bosc* va guanyar un premi Gaudí a la millor interpretació femenina protagonista.

→ @lamariamolins

BeBo Cold Press

La Maria et recomana el Bestwurst BCN “per un frankfurt boníssim de forquilla i ganivet”, però si sou de menjar *healthy* i suc detox, al mateix carrer teniu el BeBo Cold Press, un lloc amb propostes veganes infal·libles!

→ Passeig de Sant Joan Bosco, 51.

Placeta de Sant Gaietà

Les cases d'aquesta placeta tenen els testos a fora, plens de flors, i els veïns i les veïnes treuen les taules i hi fan sopars. Aquest racó i el passatge Mallofré són tresors del barri: “És meravellós veure com cuiden les flors cada dia”.



TIME OUT BARCELONA



TIR AL PLAT

Arròs melós amb vegetals

TIR AL PLAT

Posem sota el punt de mira –i de tast– uns plats que, o bé són clàssics, o bé ho seran

SAVIA NEIX DE l'experiència d'en Tomàs Abellán com a comensal: "Tinc males digestions i pateixo quan barrejo textures diferents". Abellán ha ideat una carta de preeminència vegetal (i proteïna animal amb comptagotes) amb la Laura Veraguas. Les intencions són tan netes com l'estil: una

cuina autoral d'aire minimalista, que cerca el residu zero i es basa en la temporalitat i la proximitat radicals. Exquisit en la seva senzillesa, aquest arròs és un recordatori de la dificultat de fer-ho molt bé i que sembli fàcil. ■ Ricard Martín
→ Casanova, 211. Plat: 15 €. 93 802 60 31.

El gra

El cuiner Isaac Cuenca fa servir un arròs marisma, varietat autòctona del Delta de l'Ebre que produeix el Molí d'en Rafelet, productors artesans des del 1919.

El sofregit

Ceba, porro i pebrot verd. I ja està. Les verdures provenen de l'hort de Can Fisas: a Savia només treballen amb petits productors, tenen poca nevera i defugen el plàstic.

Verdura

Rematen amb unes verduretes acabades de collir d'un hort silvestre d'Arbúcies. Només recullen la part de dalt, la flor, i al plat hi arriba el que hi ha del dia. Salteja un moment, el sabor crocant vegetal és inigualable.

El brou, fort

És un brou de nap, xirivía, ceba, pastanaga i bulb de fonoll, amb les verdures marcades a foc fort, daurades, en comptes de confitades. Això afavoreix el sabor net i fort i evita l'efecte de brou de malalt.

Al punt!

El gra té un punt melós i alhora grenyal. Aconsegueixen aquesta qualitat de mantega no pas amb formatge, sinó amb una reducció profunda del brou: de cada litre se'n treu una cullerada que es destina a espessir l'arròs quan surt del foc.

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

En un cotxe, un grup d'amics:
–**¿Has visto cómo va el de la moto?**
–**¡Se va a romper la crisis!**

Barbacoa al terrat d'un coworking. De sobte comença a ploure:
–**Em fa l'efecte que plou. Però per mi millor. Soc vegà.**

Debat lingüístic de bar:
–**El catalán es muy fácil. Le quitas la última letra de la palabra al castellano. Por ejemplo, fins demà es hasta mañana.**

Senyores a Creu Coberta:
–**Què és això de l'onlyfans?**
–**Com un Tinder sense roba.**

En tens de bons? Comparteix els teus #sentitalcarrer a @TimeOutBCN



Obvietat núm. 24
Tens dret a
seguir creixent
professionalment.

Totes les persones tenim dret a una feina digna, regulada i segura, sigui quina sigui la nostra professió, origen, gènere, edat, religió, capacitats o orientació sexual.



EL MÓN VIST PER TIME OUT

Les millors notícies d'aquest mes
dels nostres editors de tot el planeta



El món està canviant... Parlem-ne!

BARCELONA

No us heu preguntat mai què menjarem en el futur? Endrapar un filet de vedella d'aquí 20 anys serà com demanar carn de dofi ara? I lligar? Tornarem a tirar la canya als bars o només ho farem amb les app de cites? I com parlarem? El DIEC acabarà acceptant "totis"? Nosaltres també volem saber cap a on ens dirigim i per això hem organitzat les taules de debat *Future makers*,

en què convidarem barcelonins i barcelonines que estan contribuint a canviar el món des de diferents àmbits perquè comparteixin els seus punts de vista. Les jornades tindran lloc a l'Auditori de la Casa Seat i ja tenim data per a les tres primeres: 27 d'octubre (*El menú del dia del 2030*), 23 de novembre (*Una cita al 2030*) i 14 de desembre (*Tot's cap al 2030*). Reserveu-vos las dates!

■ Time Out Barcelona

LONDRES

Una exposició per recordar l'Amy

Deu anys després de la seva mort, la veu i la figura d'Amy Winehouse no s'han apagat. El Museu del Disseny de Londres recordarà la icona amb *Amy: Beyond the stage*, que documentarà el procés de composició, la vida i l'estil de la cantant. L'exposició també mostrarà objectes personals, inclosos quaderns d'adolescent, fotos i lletres manuscrites, a més de vestits i accessoris de moda. També hi haurà una recreació dels estudis Metropolis, on es va gravar part de l'àlbum *Back to black*. ■ Marcus Brown



ESTATS UNITS

Una ciutat nova de trinca enmig del desert

No és un miratge. Tampoc no és l'últim pla d'Elon Musk per colonitzar Mart. És el disseny de la ciutat de Telosa, el projecte de l'inversor multimilionari Marc Lore i de l'arquitecte Bjarke Ingels. L'ambiciós pla de Lore i Ingels vol construir una ciutat des de zero al desert de l'oest dels EUA. En un termini de 40 anys, tenen la intenció d'erigir una urbs totalment sostenible, que ocuparà més de 600 quilòmetres quadrats i acollirà cinc milions d'habitants. El gran dubte és: com podran complir l'objectiu de ser 'la ciutat més ecològica del món' i alhora abastir-la d'aigua i energia al mig del desert? ■ *Ed Cunningham*



TÒQUIO

La biblio de Murakami

Dissenyada per l'arquitecte Kengo Kuma, la Biblioteca Haruki Murakami (la Waseda International House of Literature) obre portes l'1 d'octubre i reuneix 3.000 llibres de l'autor nipó traduïts a 50 idiomes, a més d'un arxiu de materials donats per Murakami. Quan va dissenyar la biblioteca, Kuma va imaginar un lloc on qualsevol persona hi pogués anar a discutir les obres del novel·lista i el futur de la literatura fent un cafè, en lloc d'un espai on es llegeix, s'estudia i es xiuxiueja.

■ *Emma Steen*



PARÍS

Christo i Jeanne-Claude... i l'embolic de l'Arc de Triomf

A la sortida de l'estació Charles de Gaulle-Étoile, no hi ha cap dubte: l'Arc de Triomf és més que mai l'estrella dels Camps Elisis. Pals de selfies i grans reflex professionals voletegen a l'avinguda més bella del món per assegurar-se que capturen l'esdeveniment de l'any: *Christo i Jeanne-Claude a París*. Erigida pòstumament, l'obra dissenyada pel duo d'artistes fascina tant com molesta: com no tenir una opinió davant d'aquest enorme paper de regal fet de 25.000 metres quadrats de tela reciclable que embolica l'Arc? L'alcalde de París, Anne Hidalgo, també s'ha pronunciat: "El monument pertany als visitants". I, als visitants, el *packaging* irrita tant com sedueix. Però no deixa indiferent ningú. ■ *Zoé Kennedy*



NOVA YORK

Origamis gegants a Broadway

Set grans origamis decoren diferents places de Broadway i donaran un toc juganer a aquesta zona de Nova York fins al 23 de novembre. La instal·lació, titulada *Hacer: Transformations*, inclou dos coiots, dos conills, un elefant, un gos i un cadell d'os que arriben a superar els 4 metres d'altura. Hacer, l'artista californià autor de les escultures, treballa amb formes inspirades en origamis a gran escala. Va viure una infància difícil, i ara té com a objectiu "obtenir una resposta dinàmica sobre la relació de l'espectador amb la seva infància". ■ *Shaye Weaver*



L'ABC de la intel·ligència artificial a Barcelona

Per **Javier Blánquez**
Fotografia **Iván Moreno**

AI.

La ciència-ficció, i en particular pel·lícules com *Terminator* i *Matrix*, ha construït una imatge de la intel·ligència artificial que, tot i que és narrativament irresistible –més encara en temps distòpics–, no es reflecteix en la realitat. L'AI nova de màquines amb voluntat pròpia, sinó del següent nivell, en el qual els ordinadors poden complementar la creativitat humana. Ara que estem acostumats a interactuar amb algoritmes –les sèries d'instruccions que una màquina executa per assolir un resultat, com ara una recerca a internet–, el pas lògic és ensenyar l'algoritme no a fer un procés determinat, sinó a trobar el camí

per fer coses noves a partir de la informació que rep. No es tracta de donar-li pautes fixes, sinó patrons de reconeixement per imitar models i donar resultats: frases, imatges, seqüències de sons, etcètera.

No ens enganyem: les màquines són encara poc intel·ligents si les comparem amb la capacitat de la ment humana, que és la que les “ensenya”. Però un cervell que programi i alimenti bé la seva intel·ligència artificial obtindrà resultats nous que es poden incorporar al treball humà si estimem que tenen valor. Hem de pensar en les AI com un nou pinzell amb un nou color en la mà d'un pintor, o en una variació sobtada del text per a un escriptor. Cap ordinador pot fer encara una obra mestra, però sí que pot aportar resultats que la ment no hauria valorat inicialment, com una certa progressió harmònica o un efecte de transformació d'un

pla fílmic. I amb aquest diàleg s'eixampla la nostra imaginació.

En aquest aspecte, Barcelona està en plena efervescència artística i empresarial: sorgeixen i es consoliden institucions –sobretot universitats–, firmes que treballen en aplicacions comercials i experiències d'usuari –reconeixement de veu, sobretot–, artistes d'avantguarda i espais creatius que treballen amb l'eina del futur per avançar en la creativitat publicitària, per transcendir les arts plàstiques i trobar nous sons: la ciutat ha entrat en l'era del software que aprèn, interactua i modifica la visió artística.

B.

Barqué-Duran, Albert

Aquest mollerussenc, doctor en Ciències Cognitives per la University of London, és un dels artistes que desenvolupen la branca del *new media* a Catalunya. Bàsicament, consisteix en el diàleg entre les arts tradicionals i la tecnologia més avançada per trobar noves formes d'expressió. Una de les obres de Barqué-Duran, que va presentar al Sónar+D del 2018, és *My artificial muse*, una performance en la qual pinta una obra a partir d'un model femení –una musa– creat a partir de patrons d'intel·ligència artificial dissenyats per Mario Klingemann i dialogant amb la música electrònica de Marc Marzenit.

E.

Estampa

En el desenvolupament creatiu de les AI és fonamental la col·laboració entre artistes i programadors, i així funciona l'equip del taller Estampa: cinc joves amb experiència en la programació i l'audiovisual que treballen en la recuperació arqueològica i la recreació d'imatges en moviment. No és cinema, no és el treball de mescla del videojòquei, sinó la recerca d'un món estètic en el qual es presenten passats alternatius i futurs impossibles a partir de l'animació de fonts audiovisuals diverses –arxius, videoclips, TV retro–. La varietat dels seus projectes es pot consultar a tallerestampa.com.

H.

Hangar

L'Hangar és una de les principals fàbriques de creació de Barcelona: un espai obert a mig camí entre el taller artístic, el centre cultural i l'acadèmia, on es mostren i desenvolupen projectes d'arts connectades amb la tecnologia. No tot és AI a l'Hangar, però molts noms importants d'aquesta branca del *new media* hi tenen una residència, una vinculació o una influència important, com ara Iván Paz, Óscar Martín, Anaisa Franco, Esther Rodríguez-Barbero i els ja mencionats Estampa. L'Hangar és un laboratori obert, sempre en marxa, on s'estan tensant els límits coneguts de totes les arts contemporànies. Els trobareu a hangar.org.

IVÁN PAZ

La música dels algorismes

Des del seu taller a l'Hangar, Paz fa servir la intel·ligència artificial per explorar nous camins estètics, com ara el de l'experimentació sonora.



M.

Microsoft

Fa uns dies es va anunciar que Microsoft escollia Barcelona per obrir un important centre de recerca en experiència d'usuari basat en models de reconeixement d'intel·ligència artificial. Aquestes empreses –i a la ciutat n'hi ha unes quantes, com ara la multinacional TransPerfect– són, per exemple, les que fan que cada cop sigui més fàcil comunicar-nos amb màquines, demanar informació a assistents de veu i avançar en les comoditats de la domòtica. No són exactament propostes creatives, però sí que ens fan la vida més fàcil i generen una quantitat important de llocs de treball.

P.

Performance

Una de les maneres en què s'entrenen moltes AI és en la imitació de veus. Així, n'hi ha que canten, que parlen, que donen indicacions, i les més avançades interactuen amb la veu humana. Això dona moltes possibilitats inèdites en l'àmbit de la performance i la poesia, que és el que practica l'artista Jaume Ferreté (jaumeferrete.net), un llicenciat en Belles Arts que amplia el seu missatge amb la resposta de programes d'intel·ligència artificial. Ha actuat en festivals d'avantguarda i literaris sempre amb un resultat sorprenent. Qui diu que una ment artificial no pot cridar?

S.

Shoeg

La música de Carlos Martorell evoca un panorama melancòlic i hiperdigital on es mesclen evocacions d'un passat borrós i un futur caòtic. En aquesta proposta –que es basa en el collage de fonts diverses, com ara capes ambientals, melodies difuminades i un suport visual evocador– l'AI hi té un paper important. Shoeg la fa servir com una rèplica, com una nova veu que subratlla, complementa



HOLLY +

i corregeix les idees en marxa, exposades a discos com *External skin* (2020) i instal·lacions com *Ecosystems @Orbyt*. La complexitat de la realitat com una forma de bellesa.

Supercomputació

Dan Brown va situar unes escenes de la novel·la *Origen* al Barcelona Supercomputing Center, ubicat a Pedralbes. Allà hi tenia un paper destacat la joia de la institució, el Mare Nostrum IV, el superordinador més potent del país i el cervell artificial més ràpid per desenvolupar una ingent quantitat de projectes d'investigació que aporten solucions als problemes de l'actualitat. Els programes del BSC tenen aplicacions en el medi ambient, l'enginyeria i altres àmbits, però molts investigadors del centre tenen també inquietuds creatives i col·laboren amb artistes.

F.

Festival

Sónar inaugura un nou festival en què artistes i científics crearan conjuntament amb l'ajut d'intel·ligència artificial

Un dels reptes de l'escena *new media* és convèncer el gran públic que és un art viu, que respon a preocupacions actuals. El seu circuit acostuma a ser especialitzat i cal un gran salt al qual contribuirà el nou festival AI and Music S+T+ARTS, que se celebrarà al CCCB i a L'Auditori el 27 i 28 d'octubre.

El plantejament és senzill i ple de novetats: unes 30 activitats, entre xous, presentacions i conferències, on es donarà una col·laboració obligada entre l'artista humà i una intel·ligència artificial, i en què participen entitats com la UPC –que organitza el festival amb el Sónar i Betevé–, l'Institut de Ciències Fotòniques, el Barcelona Supercomputing Center i l'ESMUC. És un laboratori d'idees on músics i artistes digitals col·laboren expressament amb programadors i científics per trobar idees que vagin cap a noves experiències en viu.

Hi ha tres estrenes musicals d'alt nivell proposades pel festival: un concert del pianista Marco Mezquida, que per primera vegada dialogarà en directe amb una AI; el xou interactiu de la productora Awwz, que farà servir una AI per rebre comunicacions del públic i transformar les dades en solucions estètiques; i el concert de Holly Herndon amb Maria Arnal i Tarta Relena. Herndon ha distribuït fa poc el programa Holly+, que permet a qualsevol persona cantar amb ella, transformada en AI, de manera interactiva, i d'aquest repte en sortirà el concert estrella del festival.

U.

Universitats

El BSC depèn de la UPC, i aquest és un detall bàsic: els principals experts en AI a Barcelona els hem de buscar als programes de màster i doctorat de les facultats d'informàtica, on hi ha una pedrera de talent espectacular. La UPC ocupa ara mateix el primer lloc, segons un informe de la Generalitat del 2021, en l'aportació de propostes en l'ecosistema català d'R+D+I, seguida molt de prop per la UPF, que també ha consolidat diversos grups d'investigació en AI i aprenentatge automàtic, com ara RLeap i Welcome, la llavor de futures propostes en cooperació internacional i, en el cas particular del programa SAUCE, també de noves propostes creatives.

V.

Voctro Labs

Aquesta empresa, ubicada al cor del 22@ del Poblenou, és una de les firmes líders al món en una disciplina amb moltíssim recorregut encara per avançar: el disseny i la síntesi de veus artificials amb capacitat de reconèixer patrons complexos i amb les quals, en un futur, podrem interactuar. Els productes estrella de Voctro Labs són dos: Vocaloid, un software creat conjuntament amb Yamaha al Japó i la UPF a Barcelona, que permet crear una veu singular que canta –i que ha popularitzat l'ídol virtual Hatsune Miku–, i Voiceful, una eina que genera veus noves per a jocs i apps de mòbil, i que té com a motor una intel·ligència artificial.

X.

Xavi's Lab

Xavi Tribó és un dels fundadors de l'agència Glassworks, que desenvolupa projectes visuals per a marques –com ara Samsung, KIA i el club de futbol Chelsea–, i que va decidir iniciar el 2011 un petit racó d'avantguarda, el Xavi's Lab, on la idea era anar més enllà de l'estètica i les maneres de treballar de la postproducció del vídeo digital. En el seu laboratori, Tribó hi ha incorporat la intel·ligència artificial i el resultat es pot veure en campanyes per a clients com Audi i Vueling. Una estètica sorprenent que també s'ha estès a l'àmbit de la creativitat artística pura en forma d'instal·lacions per a festivals. Feu un cop d'ull a glassworksvfx.com/category/lab.

M.

Mónica Rikic

Les màquines no podran tenir sentiments, però Mónica Rikic juga amb aquest fals mite per crear un art digital ple d'humor

En l'art de la Mónica Rikic hi ha una idea que articula la seva feina: la intel·ligència de les màquines no és equiparable a la humana –“ni tan sols en diria intel·ligència, parlaria de sistemes cognitius diferents”, ens explica–, però així i tot s'ha instal·lat el mite que l'AI farà que les màquines pensin i tinguin sentiments. A partir d'aquí, ella fa peces d'art digital on situa les màquines en posicions vulnerables. A la instal·lació *La computadora incomputable* hi havia un ordinador que sofria, es queixava i el públic el podia fins i tot matar, i a *Done*, que serà la base del *workshop* que Rikic tindrà actiu en el marc d'AI and Music S+T+ARTS, continua tractant una hipotètica crisi existencial de l'ordinador. “És un espai on mostro el procés d'investigació en AI que vaig fer per preparar aquesta peça, i em serveix per ensenyar de manera interactiva el meu treball”, detalla Rikic.

El visitant es trobarà sis sales, en quatre de les quals es mostren els estats emocionals de diferents màquines. Rikic, que aquest any ha estat guardonada amb un dels Premis Nacionals de Cultura que concedeix la Generalitat, fa un xic més de tres anys que treballa amb AI: “Quan és un treball propi, i no un encàrrec, procuro fer servir aquestes eines”. I aquest és el camí: simular dispositius intel·ligents que sorprenguin el públic i facin trontollar la nostra noció, cada cop més confusa, de què és consciència, sentiment i vida.



Un cop de puny

Guanyadora de la Palma d'Or a Canes, Julia Ducournau porta l'espectador al límit amb *Titane*. Parlem amb una de les veus més estimulants del cinema recent

Per Àlex Montoya
Fotografia Philippe Quaisse

TOP SITGES

Els imperdibles del
festival de cine fantàstic

PROGRAMACIÓ SUCOSA

169 títols faran les delícies del fan del terror i la ciència-ficció. Entre el 7 i el 17 d'octubre, s'hi projectaran els nous treballs de cineastes com Ana Lily Amirpour, Alexandre Bustillo, Zhang Yimou, Takashi Miike, Neill Blomkamp, Juanjo Giménez i Ben Wheatley. També es projectarà en 4K *The amusement park*, film perdut de George A. Romero que ha restaurat la seva vídua.

→ sitgesfilmfestival.com

SPANISH TERROR

Dos noms contrastats i dos nouvinguts destaquen en la sucosa contribució al gènere del cinema espanyol. Àlex de la Iglesia fa l'estrena mundial de *Veneciafrena*, en què pica l'ullet als clàssics del giallo, i Paco Plaza posa la pell de gallina amb *La abuela*. Els debutants David Casademunt i Alberto Evangelio presenten *El páramo* i *Visitante*.

VA DE 'DIBUS'

Ari Folman, Mamoru Hosoda i Phil Tippett, mestres de l'animació contemporània, presenten noves pel·lícules al festival: la imaginativa *Where is Anne Frank* (Folman), l'enlluernadora *Belle* (Hosoda) i la demencial *Mad God*, el projecte en què Tippett (creador dels dinosaures de *Parc Juràssic* i algunes de les criatures de *La guerra de les galàxies*) ha dedicat trenta anys de la seva vida.

EL 'HYPE' WRIGHT

Dues pel·lícules amb el *hype* pels núvols presenta Edgar Wright, el creador de la trilogia del Cornetto. Una és *Last night in Soho*, que ofereix terror i viatges en el temps. L'altra, el documental *The Sparks brothers*, sobre Ron y Russell Mael, integrants de la banda de culte Sparks i autors de la banda sonora d'*Annette*, de Leos Carax.

Julia Ducournau

camió, que mostra una evolució, exemplifica el canvi de pell. Dins una pel·lícula que parla de la transformació dels cossos i on es parla tan poc, la música i el ball són fonamentals. *Titane* comença d'una manera molt barroca, per anar despullant-la de tot el superficial: anem traient capes fins a arribar a l'essència.

Parlem d'influències. Ho són Donna Haraway i el seu *Manifest Cyborg*? I el cinema de David Cronenberg?

M'han preguntat sovint pel treball de Haraway, i em sento molt estúpida contestant que no l'he llegit, però és evident que la pel·lícula deu tenir molt en comú amb el seu manifest [riu]. Prometo fer-ho quan acabi amb la promoció de la pel·lícula. Pel que fa al cinema de David Cronenberg, et diria que sí. En realitat, les meves influències són molt clàssiques: més enllà de Cronenberg, Pasolini, Fellini, el fotògraf Robert Mapplethorpe... Els treballs de tots ells, i de molts més, m'han fet créixer i m'han donat punts de vista que he incorporat al meu imaginari.

S'ha parlat molt que has dinamitzat els codis del cinema de terror, però tant a *Titane* com a *Crudo* hi ha elements de diversos gèneres, del drama a l'humor negre.

Quan escric les pel·lícules m'adono que m'encanta jugar amb totes les possibilitats que em dona la barreja de gèneres, per oferir una experiència completa i de sensacions canviants: que vagis de les llàgrimes o la por als riures. Les meves històries parlen d'humanitat, aborden tants conceptes que necessiten abraçar totes les opcions, totes les ambigüitats, utilitzar totes les eines possibles. Intento fer històries impredecibles, descol·locar l'espectador, però també els personatges. I jugar amb el concepte de l'estranyesa: l'escena de la *Macarena* a *Titane*, en un context tan dramàtic, n'és un bon exemple. Però tot això és molt natural, gens impostat, és la meua forma d'expressar-me.

Com l'has processat la Palma d'Or a Canes, i de quina manera pot influir en la teua carrera i en el paper de les dones cineastes?

Doncs et diria que encara no l'he processat. Ara que ho veig amb una mica de distància i sento tanta alegria, m'agradaria no processar-la mai, perquè crec que necessito seguir fent el què estic fent. Però el premi em transcendeix a mi i a *Titane*, perquè aquest any hem viscut una cosa històrica: la meua Palma d'Or, l'Oscar a Chloé Zhao (*Nomadland*), el Lleó d'Or a Venècia d'Audrey Dewan (*L'événement*) i el Lleó de Plata per a Jane Campion (*El poder del perro*). No podem tornar enrere, això ha de marcar un punt d'inflexió, un abans i un després. No pot ser una moda, seria insultant i depriment, i per això dic que soc previnguda. És un pas, que se circumscriu al món del cinema, fora d'aquest àmbit encara hi ha molt per fer. ■

FA CINC ANYS, la cineasta Julia Ducournau (París, 1983) ens deixava bocabadats amb *Crudo*, o el relat d'iniciació d'una jove que descobreix el seu gust per la carn humana; el tabú del canibalisme passat pel filtre d'una creadora original i amb molt per explicar. Amb el seu segon llarg, *Titane*, continua volant-nos el cap, amb un relat que és un cop de puny a l'espectador més complaent, i que dinamita els codis de gènere, humans i cinematogràfics. Els protagonistes són una assassina en sèrie i un bomber addicte als esteroides, en una història d'amor al límit, violenta i atrevida, que juga amb insòlita llibertat amb elements del gore i de la ciència-ficció. Ens trobem amb Ducournau al festival de Sant Sebastià, poc abans que la pel·lícula es projecti a Sitges.

Tant *Crudo* com *Titane* han vingut adjectivades com a transgressores, pertorbadores, provocadores... Com convius amb aquestes etiquetes?

L'única que realment em molesta és la de provocadora. No m'agrada gens, perquè implica que aquesta és l'única intenció, que tot plegat és gratuït i que no hi ha res més al darrere. I el que jo vull fer és tot el contrari: vull establir un diàleg amb l'espectador, que hi hagi debat. Sí que m'agrada dir que vull provocar coses en l'audiència: el verb *provocar* és més profund, expressa molt més que l'adjectiu *provocador*. Aplicats a les meves pel·lís, estic d'acord amb el verb i en contra del adjectiu [riu].

A *Titane* parles de la feminitat a partir dels processos de transformació del cos.

D'alguna manera, transformar-se, canviar la pell, és una forma d'emancipació, de llibertat, encara que pugui ser brutal. En el meu cap hi ha aquesta idea que has de ser molts per ser un, i que és a través d'experiències diferents que canvis la pell per estar més a prop de la teva pròpia veritat, de l'essència d'un mateix. Prenc aquest principi i a *Titane* el porto fins a les darreres conseqüències: el viatge de la protagonista és el de com muda la pell, el de la seva mutació.

Volis fugir de fer una pel·lícula discursiva?

Sí, aquesta va ser la meua intenció des del principi. El gran tema de la pel·lícula és l'amor, i això es manifesta fonamentalment a través dels cossos dels protagonistes: de l'atracció, del rebuig, dels canvis de pell... *Titane* no té una narració discursiva, no hi ha gaire diàlegs, i tampoc faig servir l'estructura clàssica dels tres actes. No sentia que fos el que necessitava aquesta història: tenia clar que havia d'oferir una experiència orgànica a l'espectador, perquè és molt complicat que els personatges puguin entendre's d'una manera intel·lectual. Hi ha dues escenes de ball claus: la del pla seqüència del principi i la d'Alexia ballant per als bombers al damunt d'un

POSEM CARA A LA CREACIÓ



POSEM CARA AL MERCAT

2021/
2022



MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

MERCATFLORS.CAT



'La nuit, nous autres',
d'Aina Alegre

ALBERT URIACH

Les cares del Mercat

La nova temporada del Mercat de les Flors posa èmfasi en les obres i els artistes que fan possible el teatre. Us en desvelem les cares amb una revista digital de butxaca!

EL MERCAT ÉS allò que hi passa, els artistes, les obres, la seva essència més pura. La nova temporada 2021-2022 arriba per mostrar-nos això, aquest patrimoni viu i dinàmic que cada vegada que seiem a les seves butaques ens fa gaudir d'un present ric, intens, però també fugaç, efímer. Una temporada per viure la dansa des de la dansa, amb una programació molt àmplia.

Llum i talent

L'eix temàtic d'enguany són els creadors, les creadores i els seus treballs. Perquè en les arts escèniques el patrimoni cultural són les obres i les persones que les fan possibles, i no hi ha millor manera de donar suport a la creació actual que visibilitzar-les. Hi podreu presenciar les peces de grans noms i artistes residents com Aina Alegre, que ens parla dels recorreguts del cos a *R-A-U-X-A* i de les celebracions íntimes a *La nuit, nous autres*. Núria Guiu, que reflexiona sobre la relació entre cos i poder a *Spiritual boyfriends* i sobre el valor d'un like a *Likes*. També hi haurà Humanhood, la companyia associada

d'enguany, que recuperarà l'aplaudit duet *Zero* i presentarà la nova creació ∞. I obrirà temporada Marina Mascarell, coreògrafa amb gran presència internacional que presenta dues peces, *Orthopedica corporatio* i *Bird Dog*.

La programació a la butxaca

Perquè no us perdeu ni un detall de la programació, us hem preparat una revista interactiva i molt fàcil de consultar per navegar pels seus espectacles. Al sumari hi trobareu cada mes de la temporada, d'octubre a juny, perquè només amb un clic pugueu accedir a totes aquelles propostes del mes en qüestió. Una manera àgil de començar a planificar la vostra agenda cultural! Us fem cinc cèntims del més important de cada espectacle, però si voleu submergir-vos de ple en tots els detalls, materials audiovisuals o fins i tot comprar-ne les entrades, a cada pàgina trobareu un enllaç amb això i més. Descarregueu-vos aquesta revista digital compacta i consulteu el que es cou al Mercat al mòbil... Presumiu de dansa a cop de clic!

→ timeout.cat/mercatdelesflors-20-21

Penja'm a la nevera!

JA HEU VIST el regal que us oferim amb aquesta revista? Un calendari amb les cares del Mercat de les Flors, la imatge d'enguany, on trobareu tota la informació bàsica de la nova temporada! Podreu veure tots els espectacles de la programació ordenats per dates i destacant creadors i creadores. Una manera encara més fàcil de consultar tot el moviment de la Casa de la Dansa setmana a setmana per així no perdre's cap espectacle.

→ Mercat de les Flors. M: Espanya. Del 30 de setembre al 5 de juny. mercatflors.cat.

Cultura

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/cultura

La bellesa és a l'interior

“Oh, benvinguts! Passeu, passeu...”
I si algú et donés les claus d'edificis emblemàtics de Barcelona que no estan oberts al públic? Per *Rita Roig*

BARCELONA ÉS PLENA de façanes singulars i reconeixibles. Però, com és l'interior dels seus edificis icònics? El cap de setmana del 23 i 24 d'octubre, el festival 48H Open House Barcelona t'obre les portes de gairebé 200 immobles perquè descobreixis per dins les joies arquitectòniques de la ciutat. Tindràs 48 hores per gaudir de visites guiades gratuïtes de la mà d'arquitectes professionals. Nosaltres ja hem decidit en quins edificis volem endinsar-nos. I tu?

Abans d'entrar, descalça't!

On hi havia el magatzem d'una editorial, ara hi trobaràs un estudi d'arquitectura que també és una casa particular. Hi viuen Masaaki Higashi i Esther Mir, una parella que combina l'arquitectura japonesa i catalana en les seves creacions. Només per l'Open House, podràs entrar a casa seva: uns baixos lluminosos del barri de

Gràcia amb un jardí interior que desprenen una aura zen.

→ Habitatge Estudi Mas-aquí. M: Lesseps

Un àtic secret

Normalment, només pots accedir a l'Institut Francès si n'ets alumne. Aquest any, l'Open House rendeix homenatge al seu arquitecte, J.A. Coderch, i per això podràs pujar a la coberta de l'edifici. Allà, hi ha un apartament que va ser dissenyat perquè hi visqués el director de l'institut. Actualment, però, hi deixen passar la nit a artistes i actors francesos que han de fer estada a Barcelona.

→ Institut Français Barcelona. M: Diagonal.

L'altra cara de Sant Pau

Sí, sabem què estàs pensant. El recinte modernista de l'Hospital de Sant Pau és un espai conegut i fàcilment visitable. Però els arquitectes de l'Open House et faran passejar per cinc edificis



DE QUÈ VA...

Un festival per descobrir l'arquitectura de Barcelona

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per deixar-vos guiar per arquitectes sense pagar ni un cèntim!

→ 48H Open House
Barcelona. 23 i 24
d'octubre. Gratis.
48hopenhousebarcelona.
org



Recinte Sant Pau
(UAB Casa de
Convalescència)

MARC VILA PUIG



**Només
durant 48
hores,
quasi 200
edificis de
Barcelona
obren les
portes**



Habitatge
Estudi Mas-
aqui



Edifici Central
de Correus i
Telègrafs

ANTONI NABARRO WILMARK



Casa Grases

Les millors expos a
[timeout.cat/art](https://www.timeout.cat/art)

del complex hospitalari que no formen part de la visita tradicional, com ara la Casa de la Convalescència, que actualment és un edifici de la UAB.

→ Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.
M: Sant Pau | Dos de Maig.

Congelat en el temps

El grandiloqüent edifici de Correus i Telègrafs va posar punt final a la construcció de la Via Laietana. Ara, l'Ajuntament el convertirà en un centre

d'innovació digital. Abans que l'espai s'ompli de pantalles i teclats, pots passejar pel seu interior d'estil classicista abarroc i transportar-te a la Barcelona d'inicis del segle XX.

→ Edifici Central de Correus i Telègrafs.
M: Barceloneta.

Vistes inèdites de la ciutat

Segur que has passat molts cops pel davant de la Torre Urquinaona i la tens molt vista. Però, i si poguessis pujar a dalt d'aquest gratacel de 22 plantes? Aprofita l'Open House per gaudir de la panoràmica que ofereix la torre perquè normalment només la veuen la gent que hi treballa!

→ Torre Urquinaona. M: Urquinaona.

Una altra manera de viure

Vuit famílies esperen que s'acabin les obres d'un bloc de pisos a la Barceloneta. Aquests veïns van fundar la cooperativa d'habitatge La Xarxaire per combatre l'especulació al seu barri. Abans que s'instal·lin a casa seva per sempre, tens l'oportunitat de visitar l'edifici de la mà dels arquitectes que l'han dissenyat amb materials sostenibles i tradicionals.

→ Cooperativa La Xarxaire. M: Barceloneta.

De l'abandonament al luxe

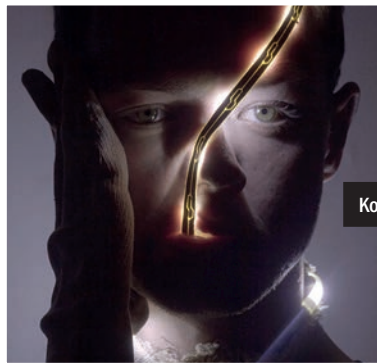
Sobre el Parc de Joan Reventós de Sarrià hi ha una mansió senyorial. És la Casa Grases, que després d'haver passat molts anys abandonada s'està rehabilitant per convertir-se en pisos d'alt nivell. Descobreix la història de l'edifici i no perdís l'oportunitat de tafanejar l'interior d'aquests nous apartaments luxosos i opulents.



→ Casa Grases. FGC: Reina Elisenda.



JASS b2b Cem featuring Harriet Davey AV set

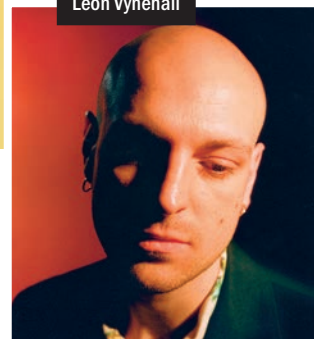


Koreless



Rakky Ripper

Leon Vynehall



PREN-NE NOTA

Sónar de tardor

Artistes internacionals i un espai icònic de la història del festival. Ricard Robles en parla amb en *Borja Duñó*

AQUESTA TARDOR, EL Sónar torna al CCCB, un espai icònic que va veure néixer la seva edició de dia, tot i que aquesta vegada no ens podem estirar a la gespa artificial que aleshores cobria la plaça Joan Coromines i que va definir, a més d'un festival diferent, una època en què ja imaginàvem futurs. I d'allò n'han passat 27 anys. Ara, el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona acull no un sinó dos festivals germans: l'AI and Music S+T+ARTS Festival (27 i 28 d'octubre, vegeu el reportatge de portada) i el SónarCCCB (29 i 30), amb més de quaranta xous i sessions de DJ. Tot presencial, amb mil persones per dia.

El mateix esperit

"Al CCCB hi ha molta vida acumulada, és on vam començar a explorar espais i formats", explica Ricard Robles, codirector i cofundador del Sónar. "Era l'any

94 i ja estàvem pensant en el segle XXI", diu. Fins que l'espai va quedar petit i el festival va adoptar la forma que va tenir fins al 2019: "Ara torna a demanar recuperar aquell esperit".

ADN inquiet

És mentida que aquest any no hi hagi Sónar. Canvia el format, però fixeu-vos en l'ambició de la proposta artística: hi ha músics internacionals de la talla de Koreless, Tirzah i Leon Vynehall, i d'àmbit català i estatal com BFlecha, Bikôkô, Rakky Ripper i Marina Herlop, entre desenes d'altres. Com cada any, és el lloc on prendre el pols a les noves tendències musicals, de l'hyperpop al clubbing desconstruït. "Manté l'ADN 100% Sónar, quant a intenció musical", assegura Robles. Els artistes més inquietos són, sempre, els que tenen el seu millor aparador al festival.

DE QUÈ VA...

Sónar CCCB, l'edició de tardor del festival mentre esperem el juny del 2022.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la programació i per un espai icònic.

→ CCCB. M: Universitat. 29 i 30 d'octubre. 30 €.

I el ball?

Ens falta la part lúdica, direu, però mireu què hi diu Robles: "No sabem quina serà la situació a finals d'octubre, però tant de bo la gent pugui estar dreta; si es pot fer ho farem". El que segur que tindrem també són activitats tan atractives com la xerrada que protagonitzaran Laurent Garnier i J.A. Bayona, i la marató de documentals organitzada amb el festival In-edit.

Futurs propers

"Totes les possibilitats estan obertes", expressa Robles en preguntar-li si l'edició de tardor es quedarà al calendari i sobre si influirà en la fesomia de la cita del juny del 22. El que sí que es vol potenciar és la part de debat i reflexió i seguir involucrant diferents "agents del món de la ciència, l'art i l'educació". ■

Més cites sonades a timeout.cat/festivals

temporada alta → 2021

Girona, del 8 d'octubre
al 13 de desembre

Oskaras Koršunovas
Christiane Jatahy
Christoph Marthaler
Romeo Castellucci
Angélica Liddell
Guy Cassiers
Josep Maria Miró - Xavier Albertí
Sergi Belbel
Àlex Rigola
Javier Daulte - Sílvia Munt
Carme Portaceli
Magda Puyo
Clàudia Cedó
Les ballets C de la B
La Veronal
Israel Galván i Niño de Elche
Victoria Thierrée Chaplin
Agrupación Señor Serrano
Rocío Molina
Cirque Aïtal
Sergio Blanco
La Calòrica
Oriol Broggi
Joel Joan - Héctor Claramunt
Juana Dolores
El Pot Petit...

...i més de 106 propostes de teatre,
dansa, cinema i música
... i la programació *A distància* a
temporada-alta.com

Un festival de **Bitò**:

30
ANYS



1



2

1 American rapstar

La pel·lícula inaugural de la nova edició de l'In-edit pretén ser una mirada crua i impactant a l'abisme generacional que planteja la jove escena de rapers nord-americans sorgida a Soundcloud. Lil Pump, Matt Ox, Bhad Bhabie, Lil Xan i Smokepurpp s'han fet milionaris a través de les xarxes socials i trencant les convencions del rap, amb una epidèmia d'opiacs com a teló de fons. Podeu completar el film de Justin Staple amb *Crestone*, retrat d'un grup de rapers que s'aïllen en un desert de Colorado per cultivar marihuana i penjar cançons al núvol.

2 A-ha: The movie

L'any 1982, tres adolescents deixen Oslo per convertir-se en estrelles del pop. El bitllet a Anglaterra és només d'anada i no tenen pla B. Quatre dècades després, el trio es reuneix per fer balanç de la seva trajectòria i de com els banys de masses els van dur al conflicte. Biopic confessional que dissectiona amb fredor nòrdica les tribulacions i guerres d'egos d'un grup que va assolir la glòria amb *Take on me*. "No ens importa tocar les parts doloroses si això enforteix el llegat del grup", diuen en un documental de Thomas Robsahm seleccionat a Tribeca.

TOP 5

Música per als teus ulls

L'In-edit torna al cinema, perquè els documentals de música no es ballen igual al sofà de casa que a les butaques de l'Aribau.

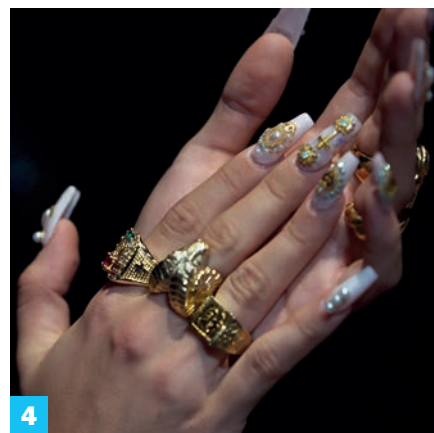
→ Aribau Multicines. M: Universitat. Del 28 d'octubre al 7 de novembre. 6,50-8,50 € per sessió.



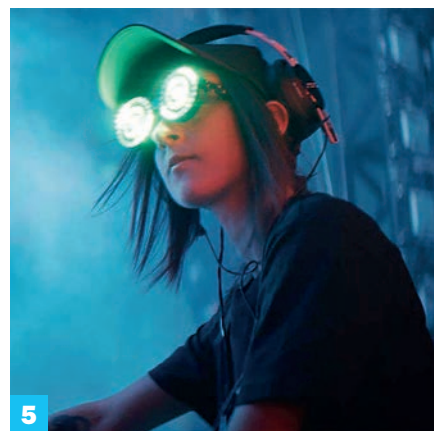
3

3 Burrull: un buit que s'ha d'omplir

Massa sovint, no som conscients de la importància dels artistes de casa nostra fins que és massa tard. A Francesc Borrull potser no li interessava gaire sortir a la foto, però la seva feina(da) forma part de la banda sonora de generacions senceres. El trobem darrere els grans èxits de la Nova Cançó, de La Trinca, arranjant Serrat, participant en el Cant del Barça, fent jazz i fins i tot hip-hop amb el Gordo del Puru. El seu últim projecte, musicar poemes de Pere Tàpies, és el que documenta aquest film d'Àlex Gómez-Font.



4



5

4 Nueve Sevillas

Israel Galván, Rosalía, Niño de Elche, Rocío Molina, Inés Bacán, Rocío Márquez i Sílvia Pérez Cruz participen en aquest film sobre el *nou flamenc*. Codirigit per Gonzalo García Pelayo i Pedro G. Romero (col·laborador conceptual del Niño de Elche), es tracta d'un documental poètic i iconoclasta que el festival defineix com un "passeig psicogeogràfic" per Sevilla, en què els animals tenen un paper evident: toros, cavalls i lloros conviuen amb reflexions profundes sobre l'actualitat i l'essència d'un gènere que sempre s'acaba escapant de la gàbia de l'ortodòxia.

5 Underplayed

L'In-edit 2021 està dedicat a la música electrònica i no hi podia faltar aquesta reivindicació de les dones DJ de Stacey Lee, que parteix d'una dada: l'any 2019, en el top 100 dels millors DJ d'electrònica al món només hi havia cinc dones. Elles i altres professionals de l'electrònica analitzen els factors d'aquesta evident discriminació als plats dels millors clubs del món. Podeu combinar-la amb el documental sobre la matemàtica i compositora Delia Derbyshire i aprofitar que es repesca *Sisters with transistors*, sobre les pioneres de l'electrònica. ■ B.D.

L'AUDITORI DIGITAL

ARA AMB
4K



CONNECTA'T A LA NOVA TEMPORADA DE L'AUDITORI

SENT EL SEGON MOVIMENT SIGUIS ON SIGUIS



Informa-te'n a
auditoridigital.cat

L'AUDITORI ÉS
UN CONSORCI DE



SUBSCRIPCIÓ
ANUAL **49€**

SUBSCRIPCIÓ
MENSUAL **7,90€**

CONCERTS
INDIVIDUALS **3,90€**

Música

LEM 2021

Gràcia Territori Sonor torna a la càrrega amb la 26a edició del festival de músiques experimentals LEM. Disset concerts en disset espais de la ciutat, com el C.A.T. i el Convent de San Agustí, entre d'altres, en què destaquen el jazz d'avantguarda inspirat per H.P. Lovecraft de Black Flower, la psicodèlia de Lubianka, el doom metal de Coure i Nu.A, el nou espectacle de Núria Andorà.

→ Diversos espais. De l'1 al 30 d'octubre. Abonament: 35 €.

XXX Festival de Blues de Cerdanyola

Poca broma, perquè el Festival de Blues de Cerdanyola celebra la trentena edició i ho fa amb una programació que combina talent internacional i del país. Dough MacLeod, Errol Linton, Izo Fitzroy, Band of Friends, Noa & The Hell Drinkers, Mambo Jambo Arkestra, Flamingo Tours, Los Deltonos i un homenatge a Amadeu Cases, entre d'altres, convertiran el municipi vallesà en la capital de les rodes de dotze compassos i les pentatòniques.

→ Diversos espais de Cerdanyola del Vallès. De l'1 al 10 d'octubre. Entrades exhaurides, però podria ser que se n'alliberessin.

(Parèntesi) by AMFest

L'AMFest, una cita ja clàssica a Barcelona per als amants del rock més intens i experimental, no es farà aquest any, però el

(Parèntesi) en mantindrà viu l'esperit durant dues jornades al Castell de Montjuïc amb un programa potent que vol retrobar-se amb grups de l'Estat amb què el festival té ganes de fer-ho: Toundra, Bala, It It Anita, Bones of Minerva, Vulk i Elle Belga.

→ Castell de Montjuïc. 8 i 9 d'octubre, 19.45 h. 20 € (divendres) i 25 € (dissabte).

Eargasm Fest

També neixen festivals en temps de pandèmia. L'Eargasm havia de debutar al calendari musical de la ciutat el 2020 i finalment ho fa aquest octubre, amb el primer concert de la banda madrilenya de pop gamberro Shego, el folk amb puntades electròniques de Caseta, el pop folk intimista de Lagarde, l'indie funk psicodèlic de Sons of Med, el productor i DJ Savino i Llamadas Perdidas DJ's.

→ Sala Upload. M: Espanya. Dissabte 9 d'octubre, 18.30 h. 20,36 €.

Kings of Convenience

Fa just vint anys, els noruecs Kings of Convenience publicaven *Quiet is the new loud*, el seu primer àlbum i tota una declaració d'intencions que va tornar a portar el pop acústic a primer pla de l'escena internacional. Erlend Øye i Eirik Glambek Bøe s'ho prenen amb calma i des del 2009 que no publicaven nou disc. Ara sí, presenten *Peace or love* (2021), acabat de treure del forn, dins del cicle Sit Back i amb totes les entrades exhaurides.

→ L'Auditori. M: Gíories. Dijous 21 d'octubre, 21 h. Entrades exhaurides.

Anuel AA + Aleesha

El Share Festival, que s'ha celebrat aquest any a l'Estadi Olímpic Lluís Companys amb un aforament reduït, continua durant la tardor i l'hivern com a Share Festival Urban, un cicle de música urbana al Palau Sant Jordi i les diverses sales de l'Àpolo, amb concerts com els del porto-riqueny Anuel AA i Aleesha, la Rihanna eivissenca, d'aquest 30 d'octubre, el de Don Patricio al novembre i el d'Omar Montes al gener.

→ Palau Sant Jordi. M: Espanya. Dissabte 30 d'octubre, 20.30 h. 49 €.

Més música en directe a timeout.cat/concerts

Les flors que preferim

Maria del Mar Bonet inaugura el 53è Festival de Jazz de Barcelona a ritme de swing



Maria del Mar Bonet

TÉ MÉS ANYS de carrera que edicions el Festival de Jazz de Barcelona (que enceta la 53a) i, al contrari d'altres companys de generació, no fa cap pensament de retirar-se. Maria del Mar Bonet té tots els galons per protagonitzar una magnífica inauguració en clau jazzística al Palau de la Música, acompanyada per la Big Band Begues, amb direcció i arranjaments de Toni Cuenca. Bonet ja ha cultivat el jazz durant la seva trajectòria: *Jim* ("no em porta mai les flors que prefereixo") és del 1979, però també ha interpretat Gershwin, i ara ens oferirà el Mediterrani a ritme de swing.

Grans noms

A partir d'aquí i fins a la primavera, les mil i una formes de jazz existents aniran desfilant per escenaris com el del Palau, el Conservatori del Liceu, la sala BARTS, el Milano i el Harlem, entre altres espais de la ciutat. Avishai Cohen, Kenny Garrett, Vijay Iyer, Cécile McLorin Salvant, Maria Schneider i Chucho Valdés són alguns dels grans noms del programa, als quals s'han sumat recentment Richard Bona, Cimafunk, José James, Sílvia Pérez Cruz i Madeleine Peyroux.

Estrenes i comiats

A més, el festival acull també el cicle de flamenc De Cajón!, amb Antonio Carmona, Estrella Morente, Dorantes i Chano Domínguez-Diego Amador i la presència estel·lar de Miguel Poveda al concert de Tomatito. La Locomotora Negra s'acomiarà —ara sí— al Palau de la Música, Marco Mezquida presentarà el seu nou disc i Andrea Motis estrenarà el seu espectacle *Guitar storm*. ■ Borja Duñó

→ Diversos espais. A partir del 20 d'octubre. jazz.barcelona



Kings of Convenience

TOP 3 CLÀSSICA

Simfònica, barroca, ballet... El millor del mes per *Pere Andreu Jariod*



KALPO KIKKAS

↑ Paul Lewis

El pianista anglès és el solista de la integral dels *Concerts per a piano i orquestra* de Beethoven que l'Orquestra Simfònica Camera Musicae, dirigida per Tomàs Grau, ofereix al Palau de la Música.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. 10 i 11 d'octubre, 17.30 i 20 h. 20-55 €.



ENO / RICHARD HUBERT SMITH

↑ War requiem

Set funcions escenificades del rèquiem pacifista de Britten, en una proposta de Daniel Kramer. Josep Pons dirigeix el conjunt, amb les veus de Tàtiana Pavlovskaya, Mark Padmore i Matthias Goerne.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 21 d'octubre al 2 de novembre. 11-215 €.



FRANCK FÉVRIE

↑ OBC

La cançó de la Terra de Mahler i L'idil·li de Siegfried de Wagner, dirigides per Matthias Pintscher, són una de les propostes més interessants d'aquest mes a la temporada de l'OBC a L'Auditori.

→ L'Auditori. M: Glòries. Del 15 al 17 d'octubre, 19 h (diumenge 11 h). 25-55 €.

Més simfonies i àries a [timeout.cat/classica](https://www.timeout.cat/classica)

OH LA LA!

FESTIVAL DE CINEMA FRANCÒFON
DE BARCELONA

4^a EDICIÓ

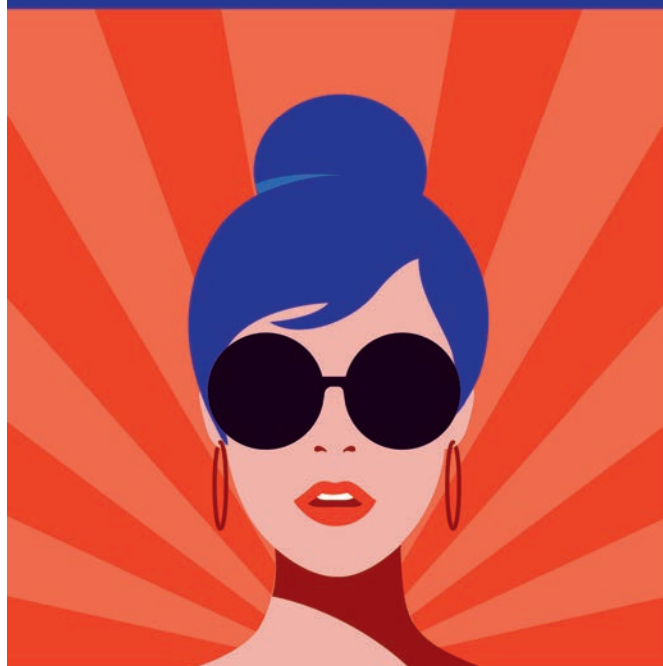
DEL 30/09 AL 10/10 DE 2021

A L'INSTITUT FRANÇAIS
I ONLINE A FILMIN.ES

Una selecció de pel·lícules inèdites
en Versió Original subtitulada

No et perdis **Ohlala!**
el millor cinema francòfon actual!

www.ohlalafilmfestival.com



Teatre i dansa

Aquell dia tèrbol que vaig sortir d'un cinema...

Alicia Gorina dona veu als personatges femenins idealitzats de la pel·lícula *Les verges suïcides* de Sofia Coppola, amb Joan Carreras i Mia Esteve al capdavant del repartiment. Els cinc adolescents d'avui són Alicia Falcó, Blau Granell, Roc Martínez, Abril Pinyol i Lea Torrents. Una aproximació a les zones fosques d'aquella història, les de llavors i les d'ara, vint anys després de l'estrena del film.

→ T. Lliure: Montjuïc. M: Poble Sec. Del 14 d'octubre al 14 de novembre. 9-29 €.

Birnam

A *Birnam*, un actor, ja gran, és al camerino preparant-se per representar el rei Duncan a *Macbeth*, quan comença a dubtar. Sobre el valor de la paraula i la naturalesa del llenguatge, sobre el teatre i la seva funció, sobre el seu moment com a actor i el seu passat, sobre la vellesa... Lluís Soler interpreta aquest monòleg escrit per Víctor Sunyol, amb direcció de Joan Roura.

→ Biblioteca de Catalunya. M: Liceu. Fins al 24 d'octubre. 18 €.

Combat de negres i gossos

La història d'un treballador africà mort a mans del seu cap escrita per Bernard-Marie Koltès ens posa cara a cara amb l'opressió que ha estat motor del colonialisme i que encara és present en la nostra societat. Dirigida per Roberto Romei i interpretada per Pep Ambrós, Ricard Boyle, Meritxell Calvo i Manel Dueso.

→ Teatre Tantarantana. M: Paral·lel. Del 2 al 31 d'octubre. 17-21 €.

Disset anys (Maldà)

Què passa quan al cap de cinc anys tornes a veure les cares dels que et coneixien de l'institut? Tots han canviat, però tu... has canviat? La vida que us imaginàveu d'adolescents és una realitat? Un viatge a l'adolescència a través de

cançons de musicals amb Adrià Andreu i Anna Moseguí.

→ El Maldà. M: Liceu. Del 4 al 14 d'octubre. 16 €.

Kultur

La peça d'El Conde de Torrefiel és una de les obres més intel·ligentment provocadores que haureu vist mai. *Kultur* es presenta com un treball allunyat de la convenció teatral per donar pas a una instal·lació performativa en què l'espectador pren el punt de vista d'un voyeur, davant la imatge d'una escena inqüestionablement explícita en l'espai realista d'un càsting.

→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Del 28 al 30 d'octubre. 12-15 €.

La dona trencada

Després de descobrir que el seu marit manté una relació amorosa amb una altra dona més jove, Monique intenta endreçar en un dietari l'evolució dels seus pensaments i percepcions. Un clàssic de Simone de Beauvoir interpretat per Lluïsa Mallol.

→ Sala Atrium. M: Tetuan. Del 13 al 31 d'octubre. 9 €.



'T'estimo si he begut'

Nosaltres (A nosotros nos daba igual)

Cinc ciutadans espanyols, fills d'immigrants, viatgen al país d'origen dels seus pares. A partir d'una estructura fragmentada i centrada en el que és humà, el relat parteix de la Península Ibèrica per viatjar fins a Guinea Equatorial, el Marroc, Cap Verd, la Xina i la República Dominicana. Una obra d'Helena Tornero amb Nacho Alemida, Neus Ballbé, Tamara Ndong Bielo, María Ramos i Junyi Sun.

→ TNC. M: Glòries. Del 7 d'octubre al 7 de novembre. 12-24 €.

La Víctor C.

Carme Portaceli s'estrena com a directora del TNC amb aquest espectacle que es capbussa en els dietaris íntims de Víctor Català, una peça que és una aproximació a l'enigmàtica autora empordanesa a través dels seus contes i escrits. Amb Ferran Carvajal, Lluïsa Castell, Oriol Guinart, Olga Onrubia, Rosa Renom, Manel Sans i Anna Ycobalzeta.

→ TNC. M: Glòries. Fins al 7 de novembre. 14,50-29 €.

T'estimo si he begut

David Selvas ha adaptat, amb la complicitat de les T de Teatre, els contes d'Empar Moliner, relats urbans i plens de sentit de l'humor, ironia i mala bava, que retraten de manera magistral les relacions humanes. Una peça que té tocs de musical gràcies a les cançons d'Andreu Gallén. A les T de Teatre s'hi afegeixen Ernest Villegas, Marc Rodríguez i Mercè Martínez. ■ A.G.

→ Poliorama. M: Catalunya. A partir del 9 d'octubre. 12-31 €.

Sònia Gómez es pregunta què pensa un intèrpret

'The black body, the blue mind and the fluorescent guts'

Des d'*A vore* que Sònia Gómez no ens regalava un dels seus espectacles inclassificables, poca-soltes i enlluernadors. Ara torna al Mercat de les Flors per preguntar a cinc intèrprets què pensen quan estan actuant en escena. La proposta per a Magí Serra, Núria Guiu, Elisa Keisanen, Guillem Mont de Palol i Pere Jou és escenificar "la representació dins de la representació", en què Sònia Gómez busca com a coreografia



una trobada entre ballarins i performers. I ho farà amb un recurs híbrid de moviment que ha anomenat *zoom*.

Els últims quinze anys, l'artista de la Sènia ha estrenat peces tan irrepetibles com *Mi madre y yo* i *Experiencias con un desconocido*,

on sempre es belluga entre les arts, l'autoficció i un gran sentit de la posada en escena. La impostura és una de les línies de treball que més fruits li ha donat.

■ Andreu Gomila

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. Del 28 al 30 d'octubre. 16 €.

Eva contra Eva



OBRA DEL MES



SILVIA POCH

DE QUÈ VA...

El clàssic de Mankiewicz, *All about Eve*, adaptat per Pau Miró.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè Sílvia Munt dirigeix Emma Vilarasau i Nausicaa Bonnín.

→ Teatre Goya.

M: Universitat. Fins al 24 d'octubre. 22-30 €

A **EMMA VILARASAU** ja l'hem vista en el paper d'actriu madura que està de tornada. Això va ser a *Infàmia*, un gran text de Pere Riera que vam veure a La Villarroel (2016). Ara, en l'adaptació que ha fet Pau Miró del clàssic de Joseph L. Mankiewicz *All about Eve*, es fica en la pell d'una intèrpret que ho ha estat tot i que se sent amenaçada per una jove admiradora, Nausicaa Bonnín.

És una peça que parla de la lluita entre generacions, de com fer-ho per escalar, per mantenir-se. Tot gira al voltant de Vilarasau. Ella és la protagonista, qui no surt d'escena. És qui acaba d'interpretar una Clitemnestra més, sense suc ni bruc, a qui tothom ha lloat fins que arriba Bonnín, que l'adora, i li etziba que ho podria haver fet millor. Vilarasau se sent amenaçada i intenta esborrar-la del mapa. La jove aprofita la seva oportunitat, però serà la veterana qui prevaldrà.

Sílvia Munt dirigeix un muntatge molt efectiu en la direcció d'actors, molt a favor de l'òptica del personatge de Vilarasau, l'Eva madura. Potser m'hauria agradat veure algun dubte en tot el que fa, ja que, en certa manera, justifica el maltractament que rep la jove. A la pel·lícula ja és així. Però som a Barcelona, any 2021, i no al Hollywood del 1950. Tanmateix, Vilarasau torna a demostrar per què és qui és. No està a les acaballes, com la seva Eva, ni molt menys. I no li cal fer focs artificials per agafar-nos pel coll i arrossegar-nos cap a ella. ■ **Andreu Gomila**

Començar



CONSOLIDAR UN SILENCI, en teatre, és el més difícil d'aconseguir. El director se la juga. *Començar* és una peça on es calla més del que es parla. Ja a la primera imatge de l'obra, amb la Laura (Mar Ulldemolins) i el Dani (David Verdaguer) mirant-se des de cada cantó, hi ha més material que si haguessin disparat qualsevol frase extreta del millor teatre universal. La festa s'ha acabat i han quedat sols. S'ho han de dir tot, encara. Però en aquest silenci primerenc, en la seva mirada, la posició dels seus cossos, hi trobem tot el que passarà després, fins i tot hi albirem el final.

Pau Carrió dirigeix una obra de David Eldridge que no és res de l'altre dijous, un amor a primera vista d'un home i una dona que freguen els 40 i que carreguen ja una motxilla important. Però Ulldemolins i Verdaguer estan tan bé, Carrió ha fet tan bé la seva feina, que voldria tornar-hi per fixar-me en tots els altres silencis que els dos intèrprets es desapareixen. I, esclar, veure de nou Ulldemolins ballant el *Wa yeah!* d'Antònia Font. ■ **A.G.**

DE QUÈ VA...

S'acaba una festa i només queden el Dani i la Laura. Què s'han de dir?

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per David Verdaguer i Mar Ulldemolins, a les ordres de Pau Carrió.

→ La Villarroel. M: Urgell
Fins al 24 d'octubre.
22-30 €.



DAVID RUANO

Buenos Aires, 47-49 • tel. 934 951 447 • 08036 Barcelona • www.teatreakademia.cat

Teatre AKADEMIA

SOC EL VENT

de Jon Fosse

DIRECCIÓ: Marc Chornet Artells

Del 29 de setembre al 24 d'octubre

Una coproducció del Grec 2021 Festival de Barcelona, el Teatre Akadèmia, Amici Mie Produccions i Theater KairosSon.



Cine

Sin tiempo para morir

Torna James Bond en el que hauria de ser un comiat: el que Daniel Craig dedica a un personatge que, tot i enverinat, ha sabut fer-se seu en cinc dels millors films de la saga. L'arc dramàtic iniciat a *Casino Royale* (2006) arriba a la seva fi, amb un Agent 007 en plena jubilació daurada que ha de tornar a l'acció per enfrontar-se a vells i nous enemics. Christoph Waltz, recuperant el Blofeld de *Spectre*, i Remi Malik són els malvats d'aquesta aventura trepidant.

→ Dir. Cary Fukunaga (Regne Unit, EUA, 2021). 163 min. Estrena l'1 d'octubre.

Mediterráneo

La fotografia d'Aylan, un nen mort a la vora del Mediterrani, va empènyer Òscar Camps i Gerard Canals a viatjar fins a Lesbos per aportar la seva experiència com a socorristes i ajudar a salvar les vides d'alguns dels immigrants que arribaven a Grècia en pasteres. L'odissea de Camps i Canals i el germen d'Open Arms centren

aquest film, que compta amb Eduard Fernández, Dani Rovira i Anna Castell.

→ Dir. Marcel Barrena (Espanya, 2021). 109 min. Estrena l'1 d'octubre.

Las leyes de la frontera

Història d'un primer amor, dels que et marquen per tota la vida. Relat iniciàtic. Acció. Cinema de quinquès. Tot això és l'adaptació que Daniel Monzón (director d'èxits com *Celda 211* i *El Niño*) ha fet de la novel·la homònima de Javier Cercas. Una trama situada a la Girona de finals dels anys 70, que segueix la peripècia d'un noi de classe mitjana que, fascinat per una noia, s'integra a la seva banda d'atracadors.

→ Dir. Daniel Monzón (Espanya, 2021). 127 min. Estrena el 8 d'octubre.

El último duelo

L'incansable Ridley Scott porta el #MeToo a l'Edat Mitjana per bussejar en la cultura de la violació a partir del duel a mort entre dos antics amics quan un d'ells ha de venjar l'honor de la seva esposa, assetjada per l'altre duelista. Plantejada des de tres punts de vista, a l'estil *Rashomon*, la pel·lícula compta amb guió de Matt Damon i Ben Affleck,



'Mediterráneo'

també coprotagonistes al costat de Jodie Comer (la irresistible assassina de *Killing Eve*) i Adam Driver.

→ Dir. Ridley Scott (EUA, Regne Unit, 2021). 152 min. Estrena el 15 d'octubre.

El buen patrón

El revers pervers de *Los lunes al sol*, de nou amb l'equip que formen León de Aranoa i un Javier Bardem que torna a donar una lliçó d'interpretació. L'actor es posa a la pell d'un fabricant de balances, amo d'una empresa en expansió, amb la manca

d'escrúpols com a arma d'èxit professional. Una comèdia finíssima, amb tocs dramàtics, on brillen també Manolo Solo i Almudena Amor.

→ Dir. Fernando León de Aranoa (Espanya, 2021). 120 min. Estrena el 15 d'octubre.

Petite maman

Després de *Retrato de una mujer en llamas* i *Tomboy*, Céline Sciamma torna a jugar amb la senzillesa i la sensibilitat com a armes principals. A la preciosa *Petite maman* parla del dol i de les relacions maternofilials a partir del viatge que una nena de 8 anys fa amb els seus pares per anar a la casa familiar.

→ Dir. Céline Sciamma (França, 2021). 72 min. Estrena el 22 d'octubre.

Halloween kills

Fa tres anys, Jamie Lee Curtis va tornar a la saga que la va convertir, als anys 70, en la millor *scream queen* de la història del cinema de terror. I, després de l'èxit de *La noche de Halloween*, repeteix el seu personatge en una nova seqüela més gore, més explícita, més salvatge i igualment divertida.

→ David Gordon Greene (EUA, Regne Unit, 2021). 106 min. Estrena el 22 d'octubre.

Titane



DE QUÈ VA...

De violència extrema, sexe amb cotxes i fluïdesa de gènere.

PER QUÈ L'HEU DE VEURE...

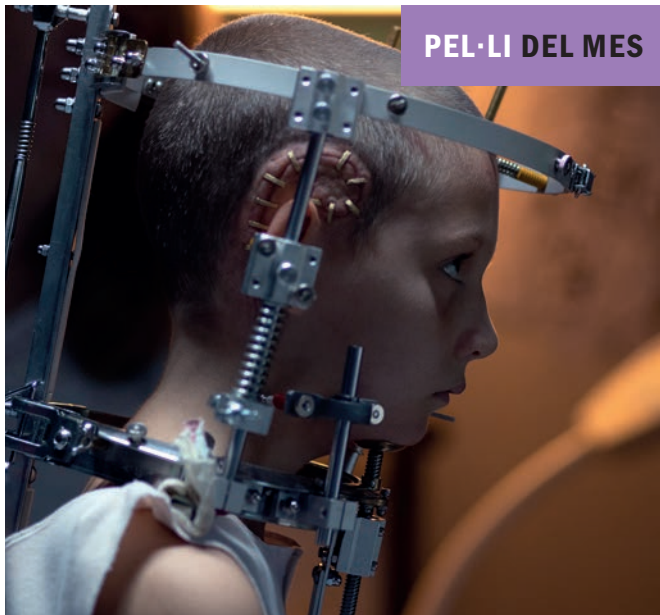
Perquè és la nova sensació de la directora de *Crudo*.

→ Dir. Julia Ducournau (França, Bèlgica, 2021). 108 min. Estrena el 8 d'octubre.

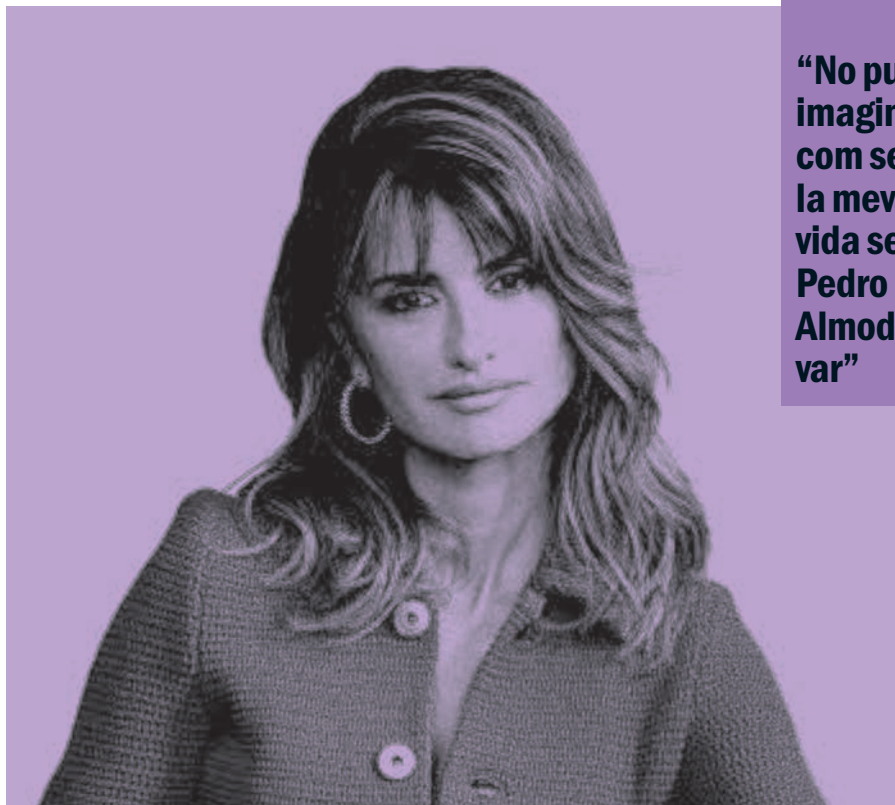
LA PRIMERA MITJA hora de *Titane* és un bombardeig de violència salvatge que fascinarà els amants del gore. Ara bé, cal que els espectadors més sensibles facin el cor fort i aguantin al seient, perquè el que segueix és una visió singular, tendra, horrorosa, brillant i desconcertant de vides i cossos en transició.

El film ens presenta l'Alexia, que es guanya la vida fent de ballarina en espectacles de cotxes on desplega els seus talents als capons de Cadillac i, seguidament, ens mostra una escena de sexe de la noia amb un cotxe. No en, amb. La trama pica l'ullet a les provocacions de Gaspar Noé, les carnisseries de Tarantino i el terror corporal de Cronenberg i H.R. Giger, sobretot quan es fa evident que l'Alexia s'ha quedat embarassada del cotxe.

Però amb la violència, la directora francesa Julia Ducournau ens mostra una tendra història sobre la recerca de la identitat que qüestiona el binarisme de gènere i que no deixarà indiferent a ningú. ■ Phil de Semlyen



PEL·LI DEL MES



NICO BUSTOS

“No puc imaginar com seria la meua vida sense Pedro Almodóvar”

PARLEM AMB...

Penélope Cruz

REINA DEL POBLE i de la pantalla, esperem que l'actriu estrella de Pedro Almodóvar hagi fet lloc a la seva atapeïda col·lecció de premis per a la Copa Volpi guanyada el passat festival de Venècia gràcies al seu paper a *Madres paralelas* (el 8 d'octubre als cinemes).

El teu nom està lligat al d'Almodóvar.

Al llarg de tots aquests anys, Pedro ha estat molt més que un director. Ni tan sols puc imaginar com seria la meua vida personal sense ell, perquè em va marcar des de ben jove. A través de les seves pel·lícules es va convertir en la persona que més inspiraria del món.

Una petita cinèfila...

Jo sabia que volia ser actriu i, de fet, la meua gran obsessió (a part del ballet) era llogar cintes al videoclub per veure-les a l'enorme Betamax que teníem a casa. Podia veure la mateixa pel·lícula un cop i un altre, fins a deu vegades seguides.

T'incies ben aviat en la filmografia d'Almodóvar.

Va ser amb 14 o 15 anys, quan estudiava teatre a Madrid i encara mentia sobre la meua edat per entrar al cinema. El dia que vaig veure *¡Átame!* [1989], vaig sortir de la sala revolucionada i llavors vaig decidir contractar el meu primer agent. M'emocionava imaginant com seria treballar amb ell.

I com és?

És un autèntic regal. Al seu costat, em sento molt acompanyada i cuidada. Sempre em dona molt de temps i moltes indicacions per preparar un paper, cosa que fan ben pocs directors.

Amb quina de les dones Almodóvar et quedaries?

Jo les estimo a totes de la mateixa manera i totes viuen amb mi. Passa que arriben, les acullis i les has de deixar anar, és qüestió de salut mental! Això sí, sempre te'n quedes alguna cosa ben endins. ■ *Mariona Borrull*

Madres paralelas



LES FORMES, ELS afectes i els rostres de l'Univers Almodóvar ens són ben coneguts, però avui el cineasta ataca tota nostàlgia, fins i tot si això significa renunciar al seu propi estil. Explica la història de Janis i Ana, dues dones que coincideixen, poques hores abans de parir, en una mateixa habitació de l'hospital. Janis (Penélope Cruz) ha decidit criar sola un fill que espera amb il·lusió, mentre que Ana (Milena Smit) es penedeix de no voler la criatura que porta dins. Pedro Almodóvar torna a *Todo sobre mi madre* 22 anys després, i l'energia d'aquells excitants nous models de família seguirà ben viva, ballant entre gèneres i tons radicalment diferents. Així, podrem assistir a un tràgic soliloqui de Teresa (Aitana Sánchez-Gijón), mare d'Ana, i al minut següent jugar a detectius amb banda sonora d'intriga com de la vella escola. *Madres paralelas* no s'esgota mai perquè no és només una, sinó moltes pel·lícules alhora. Tanmateix, aquesta és l'obra menys festiva i ampul·losa de la filmografia del director manxec, també la més clàssica. Ho ha de ser, per prioritzar la claredat sobre el segon gran tema del film. Resulta que Janis va conèixer Arturo (Israel Elejalde), el pare de la seva filla, quan li va suplicar que investigués la fossa comuna del seu poble. Almodóvar parla: cap mare dormirà tranquil·la fins que els seus morts hagin trobat, per fi, un sepulcre digne. ■ *M.B.*



Benedetta



DE QUÈ VA...

Benedetta és una monja que desferma el caos al seu convent

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Pels detalls salvatges, però no n'espereu profunditat.

→ Dir. Paul Verhoeven
(França, 2021). 131 min.
Estrena l'1 d'octubre.



UNA GLORIOSA, EXASPERANT i absurda farsa renaixentista. Monges sexualitzades, icones religioses convertides en joguines sexuals... Els detalls són salvatges, però aquesta història és majestuosa d'una manera força poc interessant. Benedetta –un personatge basat en una història real– és monja i afirma que té connexió directa amb Jesús. Aquesta relació posarà el convent cap per avall, sobretot perquè els seus miracles són paral·lels a l'afer que desenvolupa amb una jove novella, Bartolomea. La jove suscitarà murmuris dins l'orde, però l'adulta s'obrirà pas entre les seves companyes i arribarà a ser la nova Reverenda Mare. Entre l'erotisme i l'humor, i sense cap subtilitat, les provocacions del director són percebudes com un intent de provocar els conservadors, que potser haurien reaccionat amb fúria fa 30 o 40 anys. Avui en dia, però, Benedetta esdevé un comentari divertit i evident sobre el poder i la corrupció. Si hi busques una mirada més profunda, en sortiràs decebut. ■ Dave Calhoun

La Crónica Francesa



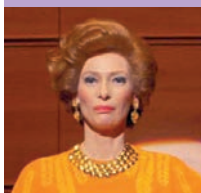
DE QUÈ VA...

Tres històries que celebren un periodisme que ja no existeix.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir de l'univers fantasiós i jugar d'Anderson.

→ Dir. Wes Anderson
(EUA, 2021). 108 min.
Estrena el 29 d'octubre.



UNA CELEBRACIÓ DEL periodisme *old school*, tan sobrecarregada com enlluernadora. Wes Anderson condensa tres històries curtes en una sola pel·lícula que homenatja el seu país d'adopció i també revistes sofisticades com *The New Yorker*. La ciutat on passa *La Crónica Francesa* ens recorda el París d'*Amélie*, on rates, gigolós i vianants coexisteixen amb romàntics, estudiants revolucionaris, xefs de renom i grans artistes. No hi falten, tampoc, jocs formals: animació a càmera lenta, imatges congelades, treball de càmera de mà i una persecució de cotxes que sembla treta d'un llibre de còmics. Anderson presenta personatges com una Elisabeth Moss que fa d'editora, un Jeffrey Wright que és periodista gastronòmic i un Timothée Chalamet en forma de revolucionari del Maig del 68. Ens voldríem aturar en les seves aventures, però a diferència d'una revista que pots fullejar al teu ritme, *La Crónica Francesa* no vol que et prenguis el teu temps... i les històries avancen a gran velocitat. ■ Phil de Semlyen

FilmoTeca de Catalunya



150

Segundo de Chomón

Pioner del cinema català

Cicle 'Constel·lació Chomón'
Laboratori Chomón
'Màgic Chomón', amb Hausson
Concert 'Ombres de plata', amb Marc Parrot
'Chomón: màgia, pòcimes i fades'

Descarrega la programació mensual amb aquest codi QR



filmoteca.cat | @filmotecacat



Generalitat de Catalunya

FilmoTeca de Catalunya

Art

Panorama 21. Apunts per a un incendi dels ulls

En aquesta exposició hi trobaràs obres d'art que s'exhibeixen a Barcelona per primera vegada. La mostra és la primera del cicle *Panorama*, amb el qual el MACBA vol reforçar el seu compromís amb l'escena artística de la ciutat. És una exposició per descobrir els artistes emergents que donen forma a la cultura contemporània barcelonina, a través d'obres que inclouen un gran ventall de disciplines: la pintura, l'escultura, el treball amb paper, la videoinstal·lació, la performance, la fotografia i el tèxtil.

→ MACBA. M: Universitat. Del 22 d'octubre al 27 de febrer. 11 €.

Paolo Gasparini. Camp d'imatges

Paolo Gasparini és el fotògraf que més bé ha retratat les tensions i les contradiccions culturals del continent sud-americà. Italià de naixement, l'artista ha viscut entre Caracas, Trieste, l'Havana i Ciutat de Mèxic, i la seva obra ens permet entendre no només les diferències entre Europa i Llatinoamèrica, sinó les diversitats que ofereix aquesta última, des de Mèxic fins al sud dels Andes. La KBr proposa un recorregut per la trajectòria de l'artista a través d'imatges de la realitat social d'Amèrica del Sud.

→ KBr. M: Ciutadella - Vila Olímpica. Fins al 16 de gener. 5 €.

Saâdane Afif. Els arxius de la Font i més enllà.

Un orinal pot ser una obra d'art? El 1917, una obra titulada *Fountain (Font)* de Marcel Duchamp que consistia en un urinari col·locat al revés es va presentar a la primera exposició de la Society of Independent Artists de Nova York. La peça original va desaparèixer i no es va trobar mai més, però es va convertir en una de les obres d'art més influents (i famoses) del segle XX. Ara, Saâdane Afif ha convertit la difusió impresa de *Fountain* una

La cara B de l'estiu mediterrani

Venen els mesos freds i és fàcil oblidar que no fa gaire vam fer cua per aparcar a prop d'una cala de la Costa Brava en algun moment de l'estiu. Per fugir de la rutina sovint acabem en llocs massificats i canviem l'olor del mar per grans supermercats, parcs aquàtics i platges atapeïdes.

Amb la mirada surrealista que el caracteritza, el fotògraf Txema Salvans va fer un recorregut pel litoral Mediterrani tot retratant-ne els racons més sobreexplotats, com Marina d'Or o Torrevieja. Aquest projecte, que ens vol fer reflexionar sobre la nostra relació amb l'oci i el turisme, va adoptar



primer la forma del fotollibre, però ara està exposat a la fundació FotoColectania en una mostra anomenada *Perfect day* (un nom que pica l'ullet a Lou Reed). Entre la degradació i la decadència, és probable que l'espectador se

sorprengui de trobar bellesa en més d'una fotografia. A més, totes les imatges de la mostra comparteixen un detall: no n'hi ha cap que s'hi pugui veure el mar. Això ens porta a preguntar-nos: que en queda, d'aquests territoris maltractats, un cop desapareix el seu atractiu principal? ■ Rita Roig

→ FotoColectania. M: Arc de Triomf. Fins al 21 de novembre. 4 €.

exposició-biblioteca que recull les pàgines de llibres, catàlegs i revistes que reproduïen aquesta icònica obra d'art.

→ Fundació Tàpies. M: Passeig de Gràcia. Fins al 28 de novembre. 8 €.

Joières 1965-1990. Entre l'art i el disseny

Durant els anys 60, nombroses dones joieres van contribuir a la renovació de la joia a Catalunya. Fins ara eren desconegudes, però el Museu del Disseny les vol treure a la llum amb una exposició que mostra com les

joieres estaven al corrent dels canvis que experimentava el món de la joia en l'àmbit internacional, i com volien portar aquesta renovació al nostre país.

→ Museu del Disseny. M: Glòries. Fins al 28 de novembre. 6 €.

Otherly seers

La manera en com representem els altres animals diu molt sobre nosaltres. En aquesta exposició, l'artista barceloní Oscar Holloway explora com els humans hem investigat, teoritzat i pensat sobre les altres les espècies, convertint-les en l'alteritat. A partir de faules, manuals d'història natural i altres publicacions, la mostra qüestiona la percepció humana servint-se de la hipèrbole, el joc, la repetició i l'absurd.

→ La Capella. M: Liceu. Del 5 d'octubre al 16 de gener. Gratis.

Joan Fontcuberta. Monstres

Quins monstres s'amaguen en la tecnologia, el llenguatge i la política? A mig camí entre la fotografia com a memòria

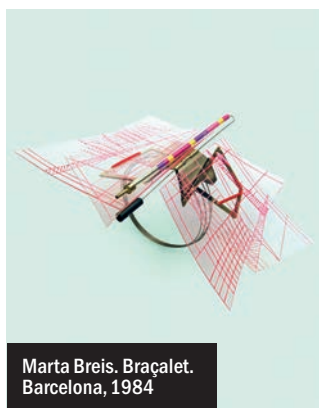
i les imatges generades per la intel·ligència artificial, la fotografia de Joan Fontcuberta s'aventura a explorar els conflictes i les violències del nostre temps per demostrar que és molt més que una representació de la realitat.

→ Museu Can Framis. M: Glòries. Del 5 d'octubre al 23 de gener. 5 €.

Els Cigarrillos París i la publicitat moderna

L'any 1900, l'emprenedor olotí Manuel Malagrida i Fontanet, fundador de l'empresa tabaquera més important de l'Argentina, va convocar el concurs dels Cigarrillos París per innovar en l'estratègia publicitària. Ara, els Espais Volart ens expliquen com era la publicitat d'inicis del segle XX a partir dels millors cartells del concurs, fotografies, vestits i objectes de disseny.

→ Espais Volart. M: Urquinaona. Del 15 d'octubre al 2 de gener. 5 €.



Marta Breis. Braçalet. Barcelona, 1984

LUIS ROS

Més propostes a timeout.cat/exposicions

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants



Nova vida al barri!

Els millors nous restaurants de la ciutat són deutors directes d'Albert Adrià i elBulli. Per Ricard Martín

A DEU ANYS del tancament d'elBulli (i a un de la crisi vírica que va ensorrar la restauració) a Barcelona s'ha esdevingut una situació curiosa: els restaurants més interessants que han obert després de l'apocalipsi estan directament vinculats amb els germans Adrià, però sobretot amb l'Albert. El tancament dels restaurants d'Albert Adrià ha fet que recullin el testimoni cuiners que han tingut un paper clau a elBarri, però amb una aproximació al plat més directa que les transformacions de l'aliment *made in* Adrià. Ara no és el moment d'aïres i

desconstruccions, sinó de gaudir de productes top amb una creativitat esmolada en l'escola que va canviar l'alta cuina al món.

La Textil

Pablo Lagrange, xef argentí i ex-cap de producció del Tickets i el Pakta –i amb un CV que inclou el Noma– ha agafat la cuina de La Textil, una *brewery* artesana de més de mil metres quadrats i capacitat per produir 1.200 litres de cervesa anuals. Aquest cuiner nòmada n'estava tip, de sentir-se dir un tòpic: "Ets argentí, fas carn a la brasa!" I llavors va decidir basar la seva cuina en el "foc i la

fermentació, dues tècniques de cuina que han fet avançar l'home, però obviat la carn com a punt de partida", recorda. Lagrange va viatjar pel món construint-se "una identitat de cuiner no basada en la proteïna de la carn", explica. "I de cop i volta conec en Brian –Blazek, director de La Textil–, un *gringo* que acaba d'obrir un local que és tot foc i fermentació; vam encaixar com un guant", diu.

La Textil té el forn de brasa Jospier més gran de la ciutat: això

serveix per fer plats "que no només són brasa, sinó que els marca la varietat de fusta, el fum, fins i tot les cendres aplicades als plats". Per exemple, et serveixen un pa (fet *allà mateix!*) amb mantega i cendres de verdures a la brasa. L'aproximació al producte és de proximitat total, "no per *trendinisme* sinó per sentit comú i la filosofia de reaprofitar tot el que fem", diu. La carta té carn –sobretot en entrepans, servits a la barra– però a l'impressionant restaurant hi mana un catàleg de



Bodega Lito

IRENE FERNÁNDEZ



Més bona taula a **timeout.**
cat/millors-restaurantes



XAVIER TORRES-BACCHETTA

Q&A

“He treballat molt amb poc sacrifici”

Ferran Adrià sempre és notícia. Ara, pel documental *Las huellas de elBulli* (Iñigo Ruiz, 2021), que va obrir la secció culinària del Festival de Cinema de Sant Sebastià.

Al film, amb el teu germà Albert parreu de la sort i us quedeu un moment pensatius.

Si hi ha cinc persones en el darrer mig segle que s'assemblin a elBulli, no sé si hauran tingut els mateixos problemes que nosaltres. Allò d'en Santamaria, un judici, protestes ecologistes... Però tot plegat no és prou important com per dir que no hem tingut sort. No em puc queixar. He treballat molt, però m'agrada i tots els sacrificis han sigut menors.

El documental deixa dos verbs flotant: transmetre i entendre.

I crear. Vivim en un món tan ràpid que no ens agrada estudiar. Hauríem de dedicar un 10 % del nostre temps lliure a estudiar alguna cosa relacionada amb la nostra professió. Això vam fer els darrers deu anys i vam crear la metodologia Sapiens.

Fa deu anys que no cuines. Ho enyores?

Vaig fer un parell de coses. Amb Dos Palillos, amb Dom Pérignon... Però la gestió d'un restaurant no m'interessa gens, ara. Potser d'aquí uns anys ajudaré una jove cuinera a muntar un restaurant. Això em vindria de gust, ja ho veurem... ■ **Gorka Elorrieta**



Bodega Pasaje 1986

IRENE FERNÁNDEZ

plats lleugers i herbacis plens de caràcter: una ensalada russa amb la verdura sobre una maionesa d'anet i pèsols, i sorell fumats en fred enlloc de tonyina, i col a la brasa que es menja sucant en crema de formatge de cabra, com qui suca un calçot. El producte no es tortura per canviar-li la textura, sinó que la creativitat es genera amb combinació i reutilització. De les fulles del julivert en fan oli, amb els tiges chimichurri, i la melassa sobrant de la cervesa pot acompanyar la fruita. Descontextualització total feta amb sabors naturals. Ni carn a la brasa ni *street food* gourmet: cuina inclassificable, singular i personal. I a preus força populars. Per cert, l'aigua filtrada, amb gas i sense, és gratis.

→ Casp, 33. M: Urquinaona. 93 140 55 15. 25 €.

“La nostra filosofia és reaprofitar tot el que fem. No per moda, per sentit comú”

Bodega Pasaje 1986

I a la Bodega Pasaje 1986, que en Xavi Alba va obrir ara fa un any –ex-director de Tickets– la brasa hi té també un paper molt important. Hi dirigeix la cuina en Patrick Picarín, que no ha treballat mai amb els Adrià, però sí la segona de cuina, la Juliana Esteve, amb anys de trajectòria a elBarri. “No vam voler fer un petit Tickets, perquè això seria impossible”, explica Picarín. “Teníem molt clar que els preus havien de ser més populars, perquè ens basem en brasa i platillo”. El restaurant és als baixos de Galeries La Campana, a la Zona Franca, allunyat de la concentració i exhibició del “més i més gros” de l'Eixample. I tot i que defineix la seva proposta com a tradicional, matisa que “tradicció no és fer un sofregit de mitja hora





La Textil



Q&A

“Ducasse, com en Ferran: un gest i dirigeix”

L'Albert Adrià té un repte gros per davant: a meitat de novembre obrirà l'ADMO a París, un restaurant efímer amb l'Alain Ducasse.

Com serà l'ADMO?

És impressionant. És davant la Torre Eiffel, al museu etnològic de París. Donarem de menjar a cent persones migdia i nit, i serà una trobada de la cuina espanyola i francesa. Si al cap de cent dies funciona, s'hi quedarà. Si no, pleguem.

Què tal treballar amb Ducasse?

És com fer-ho amb en Ferran: algú que dirigeix amb dos gestos, perquè tenen molta experiència, visió i grans professionals al darrere.

I els restaurants de Barcelona?

El 2022 reobriré l'Hoja Santa/ Niño Viejo i l'Enigma. El primer tal com el recordem, el segon amb un canvi de concepte radical: abaixa el preu, augmenta els clients. Michelin? Ara el que importa és tirar endavant els restaurants.

I el Tickets i el Pakta?

Ara estan adormits. Reobrir el Tickets és més complicat. Era una utopia i no sé si estem per utopies, ara. La vida és així: a vegades et fot pals, i tancar el Tickets va ser molt trist. Però tinc l'oportunitat de treballar amb un dels grans de la història i serà una experiència que em quedarà per a tota la vida. ■ Ricard Martín

“Tradició no és fer un sofregit de ceba i tomata de pot, sinó fer les coses bé”

amb ceba i tomata de pot, sinó complicar-te la vida fent les coses bé”. Això es tasta en uns increïbles calamars farcits de galta i papada, on la salsa –blanca– et fa pensar en beixamel, i enlloc d'això tastes una reducció de potes de calmar, xerès i poma amb la potència del guisat més fosc però un punt lleuger. O una terrina de peus de porc sense feina que és marca de Picarín. Aquest sí que és un lloc per gaudir per la via porcina: els *chicharrones* a l'estil de Casa Manteca és tastar el milloret de Cadis estalviant-se el viatge.

→ Gran Via, 162. Local 32. FGC: La Campana. 93 776 44 91. 25-30 €.

Bodega Lito

El tercer punt on es mastega la influència bulliniana és a la Bodega Lito. L'Àngel Gèriz, ex-cap

de sala de la Bodega 1900, va reobrir-la com a Bodega Lito el juny passat. Per fora, tot sembla igual: bodega d'aires del sud amb iconografia bulliniana vintage. Ara bé, una parella de cuiners joves i patagònics, Héctor Bracchiglione (argentí) i Tàriel Macharashvili (xilè, quins cognoms!) han potenciat els segons calents fins que han obtingut meravelles de plat sencer i abundant, per exemple: una llengua de vedella a baixa temperatura que es menja sobre un pa de pita que untes amb *parfait* picant (fetge de pollastre cremós), o unes sardines a la brasa amb chimichurri de fonoll.



Material popular i visceral portat al podi.

→ Tamarit, 91. M: Poble-sec. 93 419 27 09. 30-35 €.

Mas Salagros Ecoresort

Gaudeix d'unes vacances
sostenibles envoltat de natura
en el primer resort 100% ecològic
de la Península.

MAS SALAGROS
EcoResort & AIRE Ancient Baths

Reserves: 935 656 060 Vallromanes
www.massalagros.com

Recepció - Recepción
Front Desk
AIRE Ancient Baths
Gastro Wine Bar

RAVAL BRUNCH

DOMINGOS - SUNDAYS - DIUMENGES
DE 12:00H A 16:00H
FROM 12 AM TO 4 PM

— 25€ —



**B
LOUNGE**




DJ
DIRECTO - LIVE - DIRECTE



**360°
TERRACE**



Copa de Cava o
de Mimosa incluída

Glass of Cava or
a Mimosa included

Barceló Raval

RESTAURANT DEL MES

La Brillantina

→ Bretón de los Herreros, 18. M: Fontana. 93 539 08 74. 30 €.



MYCHAEL HENRY

DE QUÈ VA...

Un bar restaurant
que fusiona cuines
d'Amèrica Llatina.

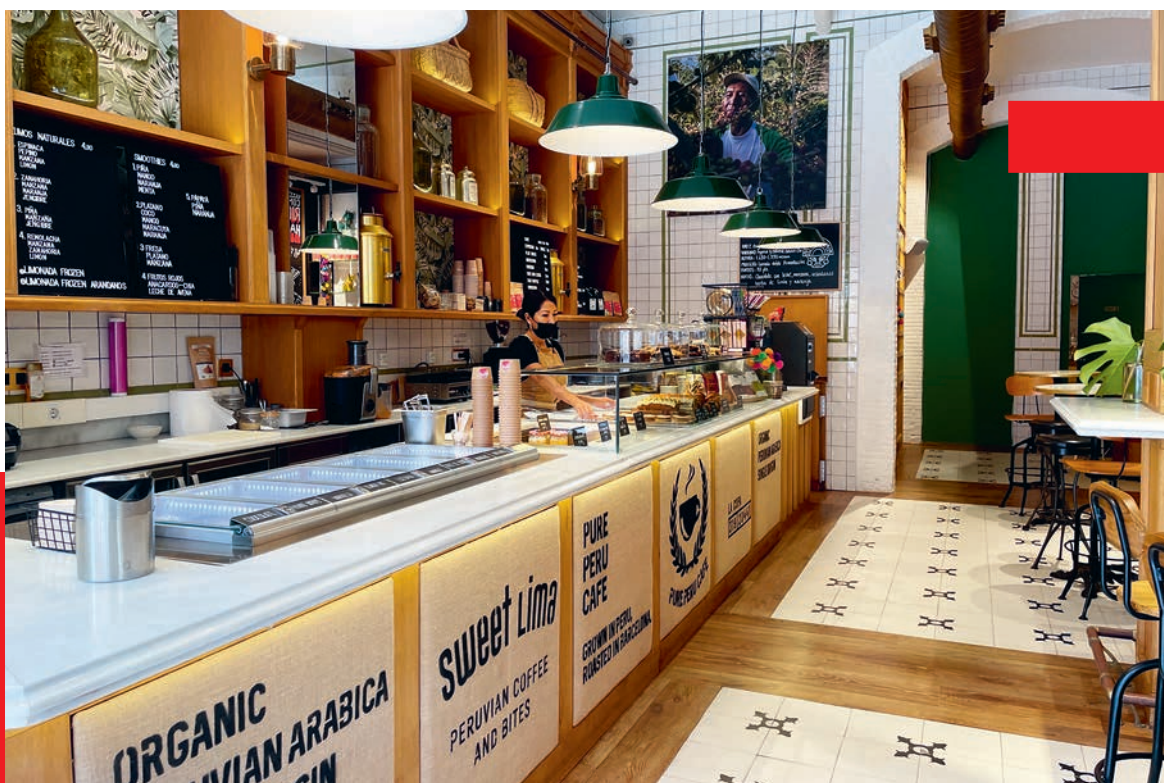
PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Prestacions
d'alta gamma en
distància curta i
tones d'imaginació
i bon tracte.

A LA PRIMERA mossegada, saps que La Brillantina és un lloc infinitament més interessant que allò que en deien *gastrobar* (la tirania de la croqueta cara). En Santiago Macías, xef colombià, i la seva parella, la Vanesa Zorzoli, pastissera argentina, van tenir durant deu anys el restaurant I Latina a Buenos Aires: un gastronòmic que van tancar a principis del 2021. Ara, en un bar de Gràcia, sense la pressió de l'alta competició, exposen una proposta desenfadada però que vessa talent i reflexió: "La carta emfatitza tot allò que tenim en comú i tot allò que ens diferencia a Llatinoamèrica", diu Macías.



Tots els matisos del blat, taco i *tortita*, que *nixtamalitzen*—trencar les fibres del blat amb cal viva!—ells mateixos. Ho tastem en uns esplèndids tacos de pollastre a l'*achiote* fets amb *chipa*, massa de iuca sense farina. Tan lleugers com melosos. I les empanades de bou, amb salsa *llajwa*—de tomàquet cru, amb picants—són de traca. Estimen els vins naturals; confreres del gaudi mastegador a doble galta: valoreu la sublim interacció entre el cítric i picant d'un cebiche amb *leche de tigre* de coco i *naranja*—cítric andí—i la mantega pastissera d'un Ribeiro. I l'*encocado*—cassola de peix i marisc del Carib—: és com si la vostra iaia cuinés amb llet de coco. ■ Ricard Martín



Del Perú al Born

A la cafeteria Sweet Lima del Born degustareu autèntic cafè peruà entre postres, gelats i sandvitxos del país llatinoamericà. Tota una explosió de sabors!

ARA QUE LES fusions estan més de moda que mai, a Barcelona n'ha nascut una que té l'equilibri perfecte entre tots els seus ingredients: l'energia de la cultura culinària del Perú i el ritme i l'ambient vibrant del Born. Parlem de Sweet Lima, una nova cafeteria on la cultura d'allà i la d'aquí es mesclen per donar lloc a un racó ple de vida i de sabors.

Tastos amb gust peruà

Un dels seus punts forts és el cafè orgànic peruà: portat en lots de petits productors de diverses regions del Perú, el torren a Barcelona i el preparen en una màquina italiana, La Marzocco. Quin viatge! És orgànic, no es produeix amb cap ajuda de substàncies químiques artificials, i se sembla a l'ombra d'arbres de més altura, la qual cosa li aporta més humitat. El sabor és tan autèntic i intens que us transportarà a la natura més exòtica del país tot just us mulleu els llavis.

A més del seu característic cafè, Sweet Lima també és un espai on degustar part de la gastronomia més típica del Perú. Podreu assaborir el còctel de sabors de les seves postres i gelats, elaborats a partir de maracujà i lúcum, fruites natives de les precioses valls dels Andes. I tampoc podreu deixar de tastar dos imprescindibles de la casa: el tradicional *alfajor de manjar blanco*, ben dolç, o els *kekes* casolans, esponjosos i tot un regal per al paladar. Per maridar-ho, també trobareu una selecció de begudes saludables: *smoothies*, suc natural i kombutxa, d'una qualitat antioxidant única. La mar de colors de les propostes de la carta combinen a la perfecció amb la decoració alegre. I és que a més de la barra i les taules altes, també hi trobareu un saló al fons que serà el racó ideal per als vostres matins o tardes teletreballant. Un espai tranquil que respira energia positiva i que celebra, des del paladar, la cultura peruana, la seva tradició culinària i la seva terra.

DE QUÈ VA...

La nova cafeteria Sweet Lima del barri del Born.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè els seus cafès, pastissos i sandvitxos us transportaran al Perú en un tast!

→ Fusina, 5.

M: Jaume I.

@sweetlima_bcn

sweetlima.com

BAR DEL MES

Mariposa Negra

→ Plaça de les Olles, 4. M: Jaume I. Cada dia de 18 a 0.30 h.

EN UN MÓN, el de la cocteleria moderna, en què quan alguna cosa es posa de moda tens tot un gremi intentant fer una volta de rosca més en la mateixa direcció —com els tragos en gots delirants que has de fer servir amb ginyos i prendre-te'ls amb esferificacions que hi suren— és motiu de festa que aparegui un local que, sense voler vendre't la moto del nou concepte, faci una cosa única, singular i d'alta qualitat.

A Mariposa Negra, Luca Corradini —que el 2015 era un dels caps de cocteleria de l'American Bar del Savoy de Londres, la cocteleria més antiga d'Anglaterra i icona mundial del beure fi— té

DE QUÈ VA...

Una cocteleria que fa els seus gots i molts dels seus licors de manera artesana.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

T'agradi o no, a Barcelona no hi ha cap lloc similar.



IRENE FERNÁNDEZ

un taller on dibuixa els gots, els imprimeix en 3D, i amb un motlle de guix els dona forma en fang, i els enfora a 1050°C. També fa alguns dels licors, com un exquisit *amaro* i un no menys llamener licor de taronja, que intervenen en creacions com el Sèrum de la Papallona: ginebra, marrasquí, pastís, pera conference i mel de

lavanda. Per l'addictiva frescor que em baixa per la gola i com el got, en aparença sense polir, s'ajusta als llavis, al llucino. La decoració de la mescla (herbes, condiments...) mimetitzava les pintures dels gots. Si aquesta bogeria artesana no us convenç, us serviran tragos clàssics, i ho faran encantats. ■ Ricard Martín

Agafa aire. Respira modernisme

Consulta les modalitats de visita
i les activitats programades
www.santpau.barcelona



Més bona taula a timeout.cat/restaurants

PREN-NE NOTA

'BORN TO FOOD'!

→ Born Street Food. De l'1 al 3 d'octubre. barcelonaborngourmet.com

Celebrem cada pam de vida recuperat! I la tornada del festival gastronòmic del Born Street Food, del 1 al 3 d'octubre a Pla de Palau, no és poca cosa. Després de dos anys d'aturada, els millors restaurants del Born tornen a cuinar al carrer a preus populars. Us podreu confeccionar un menú degustació únic amb la paella del 7 Portes, la carn de Sagardi, els premiats tacos de Joan Bagur de l'Oaxaca, i els formatges artesans de Vila Viniteca. I enguany s'hi incorporen els restaurants Bronzo i El Foro. Cuiners top i DJ de luxe: Fred Guzzo, mestre soul de la nit del barri, hi punxarà. ■





Un oasi culinari!

En ple centre de la ciutat, la terrassa jardí del restaurant Windsor és un racó tranquil i aïllat, idoni per assaborir una deliciosa cuina catalana a l'aire lliure durant tot l'any. Endinseu-vos-hi!

ARRIBA LA TARDOR i pensem que ens hem d'acomiar dels àpats al sol i a la fresca... Però no és així! La terrassa jardí del restaurant Windsor, a tocar del passeig de Gràcia, és el racó gastronòmic ideal per entaular-se a l'aire lliure a l'estiu... i a l'hivern. I és que el seu sostre retràctil us protegeix sigui quin sigui el temps que faci, i convida a gaudir d'un dinar distès o d'una llarga sobretaula en un ambient enjardinat. El seu entorn fresc, lluminós i verdós serà un ingredient exquisit per complementar una carta àmplia i plena de delícies, totes elaborades amb productes seleccionats detalladament i pensades per fer explotar una onada de sabors intensos al paladar.

Instal·leu-vos en les seves cadires de fusta ben còmodes, descanseu la mirada en els tocs naturals que abracen la terrassa jardí i prepareu-vos per escollir el vostre petit plaer. La carta de Windsor està basada en la cuina catalana contemporània que ret homenatge al producte local, al mateix temps que combina tradició i modernitat. Una proposta fresca, saborosa i saludable on podreu tastar plats tan gustosos com un arròs de cap de gamba, unes galtes de xai anyell, emulsió d'estràgò i carabassó o llobarro, pesto d'espàrrecs i tomàquet escalivat. De maridatge, podreu triar entre una selecció de més de 450 referències de vi o bé entre el seu ampli catàleg de licors i destil·lats,

DE QUÈ VA...

La terrassa jardí del restaurant Windsor.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir durant tot l'any de la millor gastronomia en un espai a l'aire lliure.

→ Còrsega, 286.

M: Diagonal.

restaurantwindsor.com

amb gairebé 150 referències. Tot i que un altre encert segur serà degustar alguna de les opcions de la vitrina de formatges o les tapes de format reduït per un àpat a base de queixalades petites i gustoses. Tota una delícia!

En la intimitat

Per adaptar-se al màxim a les vostres necessitats i oferir-vos una experiència ideal, Windsor posa a la vostra disposició la reserva de la terrassa jardí sencera perquè celebriu els millors moments en la companyia més estimada, gaudiu d'una vetllada íntima o organitzeu aquella reunió en què res ha de fallar. Enfileu-vos pel passeig de Gràcia, gireu al carrer Còrsega i entauleu-vos en un ambient bucòlic i immillorable.

Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

Viure la muntanya màgica

Pujar a Montjuïc i fer-hi alguna cosa més que una foto amb la ciutat de fons. 'Challenge accepted'. Per **Eugènia Güell**



SHUTTERSTOCK

A VEGADES PENSO que si Montjuïc fos una persona, potser se sentiria ignorada. Hi pugem, hi seiem i mirem les vistes, ens fem fotos postureig amb el soroll allunyat de la ciutat de fons, agafem aire mig pur i... avall va que fa baixada. Però, i Montjuïc, què? Amb la vista posada a la ciutat, quan hi som no el veiem, i Montjuïc és molt més que un bon mirador amb vista. I aquest octubre t'ho vol demostrar. Això és un elogi a Montjuïc i a tot el que hi passa a dins, amb les millors recomanacions, secrets i racons d'algunes de les persones que el fan viure una mica cada dia. Pugeu, mireu-vos-el, gaudiu-ne i feu-lo viure!



Josep Barragán
Bodega Amposta

Segons en Josep, propietari de la bodega Amposta, el carrer de la Font Florida és el Notting Hill barceloní: "Ningú s'ho espera! Aquest carrer té moltes casetes adossades, d'un estil molt clàssic. Són unifamiliars i de dues plantes, amb jardí al davant ple de flors". Al final, hi ha unes escales que porten al Poble Espanyol, i els carrers del voltant sembla que facin un jardí. Tenen noms de flors: Dàlia, Gessamí... De la bodega, el seu racó preferit és la taula número 1, la de l'entrada: "És on es reunia la Peña Excursionista Los Sensatos... sempre m'ha encantat el nom!".



Àngels Margarit
Mercat de les Flors

La carretera de Miramar porta a la directora del Mercat de les Flors a la joventut: "Quan vaig venir a viure a Barcelona als anys 70 la baixava amb moto per estrenar la primavera, sense casc, i donava la volta al port fins on trencaven les onades". Palmeres a l'esquerra, plantes tropicals a la dreta, i cactus, iuques i atzavares: "Tot és molt exòtic, sembla que canviïs de ciutat!". Del Mercat de les Flors, l'Àngels es queda amb la sala Maria Aurèlia Capmany, perquè és un espai buit ple de futur, possibles rituals compartits i, en definitiva, d'ofrenes a la vida".



Jusèp Boya
Museu d'Arqueologia

Les escultures també poden ser racons on perdre's: al director del Museu d'Arqueologia li passa amb el monument al poeta Frederic Mistral, a prop del Palau Nacional. Obra de l'arquitecte Puig i Cadafalch i de l'escultor Eusebi Arnau, "és un racó ombrívol i feréstec, en el qual connecto amb la cultura occitana i la meua terra d'origen, l'Aran", diu. De dins del MAC, tria l'escultura de la deessa púnica Tanit, que el transporta a "un temps mític i arcaic on es van crear els fonaments d'una civilització mediterrània de la qual encara avui ens arriba l'eco".

Celebrem Viu Montjuïc!

SEMPRE ENS AGRADA que arribi el cap de setmana, però el 16 i 17 d'octubre encara ens agradarà més. Durant aquests dos dies tindrà lloc la primera edició del Viu Montjuïc, en què 22 equipaments de la muntanya oferiran portes obertes i més de 70 activitats gratuïtes –tot i que caldrà fer reserva prèvia–, per fer evident el que són: un pulmó de cultura, natura i oci on sempre passen moltes coses.

La cançó republicana

Aquest recorregut, en el qual participen diferent esbarts dansaires i l'Orquestrina Sinerenca, és un itinerari a través de les cançons que van despertar la consciència republicana. Comença al MUHBA Refugi 307, construït pels veïns i veïnes del Poble-sec per protegir-se dels bombardejors, i arribarà fins a la plaça Margarida Xirgú.

Ruta etnobotànica

En aquesta activitat, que porta del Jardí Botànic al Castell de Montjuïc, es veuran les plantes medicinals i culinàries més comunes a Montjuïc i s'explicarà la història de la família Salvador, que eren apotecaris i tenien el Gabinet Salvador.

Primera edició

Aquests són un parell d'exemples de les activitats d'aquesta primera edició: l'objectiu és que aquestes jornades de descoberta i celebració de Montjuïc se celebrin cada any a partir d'ara. ■ E.G.

Tenim
jardins,
vistes,
estany,
oasis plens
de vida i
instants
tranquils



**Núria
Abellán**
Jardí Botànic

No podem dir què és més bonic: el lloc o la descripció que en fa la Núria, qui ens recomana la pèrgola dels Jardins de Laribal. “Els jocs d'aigua que llisquen per tot el jardí ens regalen, junt amb el cant dels ocells, les tardes de primavera”, diu. Del Jardí Botànic, escull el Sot de l'Estany. “Enclotat dins el jardí i presidit pels arbres més alts de Barcelona, és un oasi de serenitat i frescor lluny del ciment i la ciutat, i et transporta a un petit paradís amagat”, descriu la conservadora de les col·leccions del viver del Botànic.



**Marko
Daniel**
Fundació Joan Miró

Dels jardins de Laribal, el director de la Miró tria un petit estany a dalt de tot, on hi ha capgrossos. “Per als meus fills és una de les fonts més màgiques del món, ens encanta veure'ls tan tranquils”. De la Fundació, ens recomana visitar el pati nord un vespre a la posta de sol. “Té una vista preciosa de la ciutat, amb una font al mig i l'escultura del *Sol, lluna i una estrella*. Explica molt bé la relació que la Fundació té amb la ciutat. D'una banda hi som a dins i, de l'altra, en tenim aquesta vista”. Aquesta és, també, la sort que té Montjuïc.



SHUTTERSTOCK

2 Serà el nostre secret

Sabeu què és el Verbatim? Consisteix a agafar les paraules d'una conversa i reproduir-les tal com van ser dites. Això és el que passa a *Serà el nostre secret*, amb les paraules de persones que han viscut la violència sexual durant la seva infància. L'obra, inspirada en l'autobiografia *Cien pastillas en un día* de Josep Abella, recull testimonis de víctimes supervivents i d'especialistes. Creat al Cicle de Teatre Verbatim de la Sala Planeta, aquest espectacle colpidor ens arriba ara als centres cívics barcelonins.

3 Boira a les orelles

Fins que no va tenir cinc anys, ningú es va adonar que l'Enric era sord. Vivia en una família de músics sense poder desxifrar els sons, que es convertien en boira a les orelles. Però a part d'acabar aprenent a tocar el piano i cantar, també es va fer escenògraf i és un dels membres de la companyia Els Pirates Teatre. I aquesta vegada, expliquen la seva història: com la família de l'Eric l'ha tractat com si fos un nen normal i el tracta com un adult normal. Fugint dels dramatismes, s'apropa a la realitat de les persones sordes amb música, tendresa i humor.

4 Owio

On és, el límit extrem de l'equilibri? Només el circ pot trobar-hi una resposta, o almenys, explorar-la. Els artistes de circ David Díez Méndez i Tomas Václavík són dues personalitats oposades que entren en un mateix joc: trobar l'instant de perfecció abans de la caiguda. Entre el límit i la confiança, generen en una escena minimalista un espai de tensió i adrenalina: les fustes i planxes que fan servir per jugar arriben a poc a poc a un punt on l'equilibri és impossible. A vegades caiem, a vegades no.

TOP 7

Cultura de 10

Set propostes que no ens perdrem de la desena edició de Barcelona Districte Cultural



1

The Crab Apples

Canvi climàtic, masclisme i desigualtats són els temes que tracten aquestes tres amigues en les seves cançons. Amb un so contemporani però amb una picada d'ullet als anys 80, la Laia Martí, la Carla Gimeno i la Laia Alsina han posat en el seu àlbum *Crap* (2021) tot allò que pensen que és una merda.

5 Blowing

El món que us presentarà *Blowing* us hipnotitzarà. Aquest espectacle visual i poètic entre la dansa i la tecnologia parteix d'una pregunta: has pensat que, en aquest moment, milions de desitjos volen fer-se realitat? Entre unes imatges projectades en una pantalla i el moviment dels ballarins, la companyia Múcab Dans sota la direcció de Toni Mira explora aquest viatge del desig, des que es xiuxiueja o es comença a intuir fins que es compleix. Quina és la dansa que han de ballar els desitjos per aconseguir fer realitat els nostres somnis?

6 Sopa de pedres

Aquest espectacle familiar parteix d'un conte popular sobre un soldat que arriba a un poble en temps de guerra i ningú el vol ajudar. Amb l'objectiu d'acabar parlant de les injustícies del món i dels refugiats, la companyia Engranya Teatre explica la història de l'Alma, que fugí d'un conflicte sense saber on la voldran acollir. Titelles, teatre d'ombres i d'objectes, i molta música, et faran transitar per una història que parla de la vida i el patiment de moltes persones en el món d'avui.

7 El Pony Pisador

Hi ha unes cançons marineres de fa 200 anys que s'estan fent virals a TikTok: els *sea shanties*, i aquest estil té una de les seves grans promeses a Barcelona. El grup de folk El Pony Pisador barreja aquestes cançons que cantaven els mariners en les seves rutes amb diversos estils de música tradicional del món. *Tot és part de ser un pirata i Garotes a Premià de Mar* són dos títols traduïts i adaptats al català per aquest grup barceloní que ha creat una comunitat de fans única.

→ Diversos Centres Cívics. Del 6 d'octubre al 31 de desembre. Gratis. barcelona.cat/districtecultural



Reactivem la ciutat!

El Barcelona International Community Day torna amb una jornada d'activitats i serveis dedicada a la promoció del talent entre la comunitat estrangera que viu i treballa a la ciutat

BARCELONA ÉS UNA ciutat cosmopolita, diversa i oberta. Fins a una quarta part dels residents són estrangers i tenim veïns de fins a 180 nacionalitats diferents. D'aquí poden sorgir moltes sinergies! Al Barcelona International Community Day, que tindrà lloc el 23 d'octubre al Museu Marítim de Barcelona, teniu l'oportunitat d'intercanviar experiències i fer xarxa amb la comunitat estrangera. A través d'activitats i sessions informatives, la jornada us ajudarà a connectar-vos i a fer créixer la riquesa cultural, social i laboral de la ciutat.

Molt per fer

En total hi haurà més de 50 activitats dividides en diferents àmbits: des d'Aterratge Personal, amb informació i serveis d'utilitat per quan algú arriba i s'instal·la a Barcelona, fins a Treballar i Fer Negocis, enfocat a desenvolupar la carrera professional o invertir-hi. A més, també es duran a terme activitats per

facilitar el coneixement dels atractius de la ciutat, descobrir l'oferta cultural i de lleure i connectar amb els nadius. Tampoc faltaran sessions destinades a temes cabdals com la realització de tràmits, aquesta tasca tan feixuga en què sempre es necessita ajuda. I per animar la jornada també es comptarà amb activitats culturals per a totes les edats.

Molt per conèixer

No tot seran activitats: a la fira també hi haurà més de 70 expositors. Hi trobareu empreses i entitats públiques i associacions, distribuïdes en estands i punts d'informació i classificades per àmbits de treball: relacions professionals i de negocis, serveis culturals i educatius, relacions en l'àmbit social i cultural, activitats esportives i de lleure, serveis d'idiomes i... assegurances i serveis mèdics i de salut. Un gran nombre de racons informatius per resoldre tots els dubtes que poden sorgir quan es viu i es treballa a Barcelona.

DE QUÈ VA...

Torna el Barcelona International Community Day.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per establir relacions amb el talent estranger que viu a la ciutat.

→ Museu Marítim de Barcelona. Ds. 23 d'octubre, 10 h.
M: Drassanes.
barcelona.cat/internationalcommunityday

BARCELONA INTERNATIONAL COMMUNITY DAY

Registra't a

barcelona.cat/internationalcommunityday

ENTRADA GRATUÏTA

23 D'OCTUBRE DE 2021

**Museu Marítim de
Barcelona**

**FIRA EMPRESSES
ASSOCIACIONS XARXA
DE CONTACTES
TALLERS ACTIVITATS**



Ajuntament de
Barcelona

La Barcelona més otaku

La 27a edició del Manga
Barcelona torna a la ciutat en
format presencial



AFICIONATS AL COSPLAY, admiradors de la cultura japonesa, lectors de manga i fans de l'anime es troben cada octubre a la cita otaku per excel·lència de la ciutat. Després d'un any on totes les activitats van ser en línia, la 27a edició del Manga Barcelona torna a la ciutat i ho fa recuperant la presencialitat que tant enyoraven: del 29 d'octubre a l'1 de novembre, la Fira Barcelona Montjuïc s'omplirà d'amants del manga que gaudiran de novetats editorials i cinematogràfiques, com també de conferències i trobades amb els autors.

Un oasi nipó a Barcelona

Al 27è Manga Barcelona també hi retornarà la cultura nipona en forma d'exhibicions d'arts marcial i *showcooking*s de xefs japonesos. A més, tot i que no s'hi podran fer tallers participatius, sí que es repetirà l'èpic concurs de menjar ramen. Parlant de concursos: també n'hi haurà de destinats als *cosplayers* i els *k-poppers*, i tornarà l'Otaquiz, un trivial de cultura otaku.

La cultura 'otaku' salvarà la ciutat!

Els edificis emblemàtics de Barcelona s'han inundat i coexisteixen amb un dragó llegendari japonès en el cartell del Manga Barcelona d'enguany. És obra de Carles Dalmau, un il·lustrador de 24 anys que ha dibuixat una ciutat postapocalíptica salvada per criatures fantàstiques i elements de la cultura otaku. El dissabte 30 d'octubre, Carles Dalmau i Laia López (l'autora del cartell de l'any passat) es trobaran amb els fans a la Casa SEAT, on també compartiran la seva experiència com a il·lustradors. ■ R.R.

→ Fira Barcelona Montjuïc. M: Espanya. Del 29 d'octubre a l'1 de novembre.
manga-barcelona.com

«La nostra
història és plena
de coses que
costen de creure.»



Barraquer,
80 anys cuidant
els teus ulls.

Celebra!

Maremagnum Fest

Un festival gratuït, amb música i davant del mar. Què més voleu? En aquesta quarta edició, el cartell inclou un dels referents de la música urbana underground, Chico Blanco, i també un dels principals representants de l'escena sad-trap, Rojuu. El pop també serà al festival, de la mà de Gabriela Richardson i Vic Mirallas, que s'atrevirà amb el pop barrejat amb electrònica i jazz.

→ Maremagnum. M: Drassanes. 2 d'octubre. De 18 h a 22 h. Gratis.

Devil's Dancing Fest

Una experiència multidisciplinària que uneix artistes de música electrònica, audiovisuals i arts escèniques en un festival basat en la tradició mexicana del Día de los Muertos. En un entorn d'instal·lacions artístiques i *street art*, actuaran artistes com Angerfist, Barker i Broken Minds. Terror, fantasia, art i música per passar la nit de Halloween!

→ Parc del Fòrum. M: El Maresme - Fòrum. 30 i 31 d'octubre, de 14 a 6 h. 40 €/dia o abonament de 70 € pels dos dies.

Biergarten

Trobes a faltar la cervesa, però no saps que també trobes a faltar altres coses que aquest any seran novetats al Biergarten del Poble Espanyol: degustacions, tallers i música, per a adults però també per a infants. Frankfurt, bratwursts, amanida *kartoffel* i dinou varietats de cervesa.

→ Poble Espanyol. M: Espanya. De l'1 al 3 i del 8 al 12 d'octubre. Compra de menú prèvia i tallers gratis amb reserva.



Biergarten

NO T'HO PERDIS



Escena Poblenou

Sota el lema #obrimelsulls, el festival de creació contemporània reivindica una escena presencial per mirar-nos en l'altre i en el món que ens envolta.

Just el que necessitàvem. Vint espectacles per celebrar vint anys.

→ Diversos espais del Poblenou. Del 21 al 24 d'octubre. 0-15 €.

Cadàver exquisit

Molts centres cívics celebraran la Castanyada o la nit de Halloween, i el Centre Cívic Torre Llobeta ho farà amb una trobada per escoltar i crear històries no aptes per a persones porugues. Es tracta del cadàver exquisit, una dinàmica en què algú comença un relat i la resta de participants el van seguint. També hi haurà una contacontes explicant històries de por i després faran participar a tothom per grups, cadascun dels quals anirà creant narracions de misteri. Com acabaran?

→ CC Torre Llobeta. M: Maragall. 28 d'octubre a les 18 h. Gratis amb reserva prèvia.

Culturitza't

Barcelona Design Week

Think, design, act és el lema de la BDW per fer front als reptes de futur: pensar en clau de disseny i noves solucions. Durant tres setmanes hi haurà activitats presencials i conferències i taules

rodones sobre el present del disseny, però també el seu futur.

→ Disseny Hub Barcelona. M: Glòries. Del 7 al 30 d'octubre. Gratis.

Festival Mixtur

El festival de nova creació sonora de Barcelona arriba amb un programa extens de concerts, com el de l'Ensemble Garage, i *masterclasses* i conferències, com la del compositor Ramon Lazkano. Per descobrir les noves tendències artístiques!

→ Online i Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Fins al 10 d'octubre. De 0 a 12 €.

Festival Jazztrònica

Jazz i electrònica és una combinació amb la qual artistes internacionals i locals, novells i futures promeses, siguin DJ siguin músics de jazz d'avantguarda et faran ballar durant tot el dia. La jornada l'acompanyarà una fira del disc, una zona gastronòmica, un mercat vintage i un espai infantil.

→ Teatre Nacional de Catalunya. M: Marina. 10 d'octubre, d'11 a 19 h. 11 €/concert.

Monumental Club

Música, gastronomia i activitats per a la canalla: el Monumental Club et podrà entretenir tota la tarda! Primer, amb la música de The Swing Cats, DJ Shaki i 2Princeses Barbudes, un concert per a nens. I al vespre, podreu gaudir dels directes de Sons of Med, DJ Pegatas i DJ Tilt.

→ CCCB. M: Universitat. Dg. 12 h. Gratis amb reserva prèvia.

Amb canalla!

Petits camaleons

Un cartell immillorable presideix la desena edició d'aquest festival de Sant Cugat del Vallès: Manel, Joan Miquel Oliver, Mishima, Roba Estesa, Suu, Doctor Prats, Lildami i molt més. Un festival de música pensat per a nens i nenes de fins a 14 anys per canviar el significat de la música infantil.

→ Diversos espais de Sant Cugat. FGC: Sant Cugat. Fins al 3 d'octubre. 13-35 €.

Festival Internacional de Putxinel·lis

Marionetes, titelles, i ombres xineses: La Puntual ja fa setze edicions que és un espai escènic familiar que presenta el bo i millor de les companyies titellaires. El dedicaran, per primera vegada, al putxinel·li de guant i a les dones titellaires. Paz Tatay, Sara Henriques, Irene Vecchia i Analía Sisamón uniran la tradició titellaire espanyola, italiana, portuguesa i argentina.

→ Teatre La Puntual. M: Jaume I. De l'1 al 24 d'octubre. De 8 a 10 €.

Petit Vivaldi

Quines històries d'animals, dites i cançons amaguen les quatre estacions? L'Autèntica Teatre ha programat un espectacle de música en viu i titelles per aquesta castanyada, pensat per a infants de fins a 3 anys amb la companyia Titelles PamiPipa, que aposta pel "teatre de musicosetes": el gènere amb el qual es comuniquen els infants de 0 a 3 anys a través del teatre, la música i la poesia.

→ L'Autèntica Teatre. M: Lesseps. Del 29 al 31 d'octubre. 7-9 €.

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/que-fer

**DE QUÈ VA**

La nova gamma de vins Mucho Más.

PER QUÈ TASTAR-LOS

Perquè són de gran qualitat, al gust de tota mena de paladars i a l'abast de totes les butxaques

→ muchomaswine.com



* ES recomana el consum responsable. Només per a majors de 18 anys.

Neix el vi més 'millennial'

La nova gamma de vins Mucho Más trenca estereotips i s'afegeix a les últimes tendències. Els tastem!

UNA TROBADA AMB amics, un pícnic a l'aire lliure, un sopar especial o un brindis per celebrar que la vida és molt més. Aquesta és la filosofia de la nova gamma de vins Mucho Más, que ha nascut amb la voluntat de complaure els paladars més inquilts, trencant amb els clixés clàssics. En cadascun d'aquests vins preval el gust, sense guarniments. No responen a una denominació d'origen sinó a una manera d'elaborar vi, el cupatge: seleccionar les varietats de raïms més

potents i assemblar les combinacions que més bé destaquen les qualitats de cadascuna. A més a més, es presenten amb un disseny modern i minimalista i el seu preu és més que assequible.

Per a tots els gustos

La gamma està formada per quatre vins, dos de negres, un de blanc i un de rosat. El líder indiscutible és Mucho Más Tinto, un *red blend* elaborat amb raïm Tempranillo i Syrah de les zones del nord i sud d'Espanya. És un vi

intens, amb tocs afruitats, que deixa un deliciós gust en boca. El Black Edition, també negre, és "l'elegant" de la gamma. El trobareu als restaurants de moda, però segurament també al bar del vostre barri. Mucho Más Blanco és afruïtat i amb regust tropical, un vi blanc diferent i ideal per refrescar qualsevol moment. I per als amants del rosat, Mucho Más Rosé, una delícia irresistible a la vista i al gust, perquè és fresc i golafre alhora i té molta personalitat. Què espereu per tastar-los?

Viatges

Coordina Marta Bac
timeout.cat/viatges

Pals, Baix
Empordà



Postals de tardor

El món rural t'espera. Prepara't per fer les escapades més autèntiques a llocs que potser ja ni recordaves. Per *Óscar Checa*

SI AQUEST ESTIU l'hem aprofitat per redescobrir l'entorn rural, la tardor serà el moment d'aprofundir en tota la riquesa que salvaguarda. Ens endinsem en cinc dels pobles més atractius, de l'Estat, per bé que tots tenen el seu encant, i per tant, faràs bé de visitar-los.

Pals

L'Edat Mitjana no decep mai. Pals, i els carrers empedrats, els passadissos sota les voltes, les

portalades, la muralla, el castell i les finestres gòtiques de les cases de pedra són sempre un valor segur. A més a més, durant el mes d'octubre s'hi celebra la festa de la Sega de l'Arròs, moment idoni per visitar els paisatges i conèixer la tradició arrossera d'aquest poble empordanès on sembla que el temps passa molt més a poc a poc que en la majoria d'indrets del nostre país.

→ visitpals.com/ca

Ramales de la Victoria

L'arquitectura tradicional i les exòtiques cases indígenes criden l'atenció a Ramales de la Victoria, a Cantàbria, però el que més enamora d'aquest poble ubicat a prop del riu Asón és el seu paratge de muntanya, les valls i l'arbreda que l'envolten, especialment si el visitem durant la tardor, quan podrem gaudir de l'espectacle de colors de la fageda. No et perdís les rutes de senderisme que hi ha ni deixis de

El que més enamora és el paratge de muntanya vora el riu Asón



Més aventures a
timeout.cat/escapades

**Ramales de
la Victoria,
Cantàbria**

Luis Cuerda. L'entrada de la tardor transforma aquesta serra plena de cascades, pics rocosos i pinedes, i el poble sencer es transforma en un mirador perfecte.

→ turismoayna.es

Calatañazor

Les corbes de la SO-P5026 tenen el poder de fer-nos viatjar en el temps, ja que arriben a Calatañazor, Sòria, un poble que manté el seu aspecte medieval, amb l'arquitectura zigzaguejant dels carrers i les característiques cases de tova. No passis per alt els detalls de les portes i les finestres de façanes i xemeneies. A més, a la punta del penyal podràs gaudir del vol dels voltors.

→ sorianitelaimaginas.com

Hervás

És un dels pobles de la vall de l'Ambroz, Cáceres, una de les destinacions més vistoses i acolorides a la tardor. A més, al costat de boscos, rius i muntanyes hi ha un dels calls més ben conservats de l'Estat: carrers estrets, cases emblanquinades, balcons de fusta de castanyer... Museus i tallers d'artesans completen aquesta escapada singular.

→ turismocaceres.org



**Ayna,
Albacete**

visitar cap de les seves coves, com les de Covalanas i Cullalvera.

→ turismodecantabria.com

Ayna

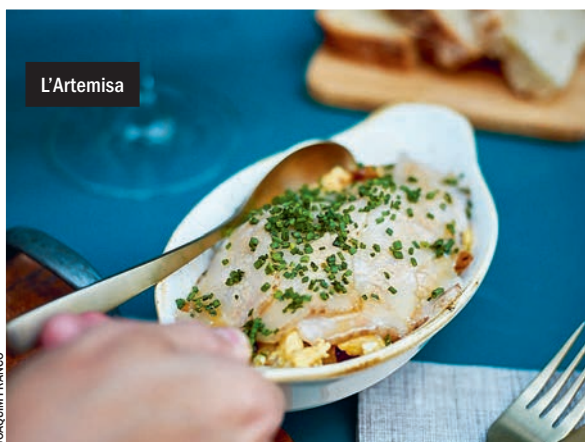
Del riu Asón en traslladem cap al Mundo, i de la cornisa cantàbrica cap a la serra del Segura, a Albacete. Aquí trobem Ayna, un poble encimbellat a les muntanyes, al vessant del congost del riu Mundo, conegut per ser l'escenari de la pel·lícula *Amanece, que no es poco*, de José

Un Sitges de cine

Restaurants, botigues, exposicions i més per fer que la teva estada sigui de pel·lícula.
Per Maria Junyent



SHUTTERSTOCK



L'Artemisa

JOAQUIM FRANCO

Aplaudiments d'estómac

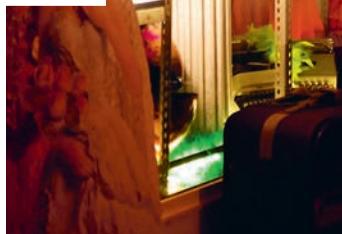
Fuig de les paelles de sèrie B i pren nota d'aquests restaurants: entre les últimes estrenes al panorama culinari sitgetà hi ha L'Artemisa, un bar familiar de tapes d'autor on destaquen delícies com la croqueta de provolone, el salmó amb tomàquets secs, allioli i ceba cruixent, i els ous estrellats amb papada (cuinada a foc lent durant quinze glorioses hores). Fora de les novetats, els clàssics que mai fallen són La Nansa (Carreta, 24), El Cable (Barcelona 1), el Nem (Illa de Cuba, 9) i la Pizzeria del Cap de la Vila (Cap de la Vila, 3).

→ Sant Pau, 19. 628 09 73 25. @lartemisasitges

Posem llum a la foscor

Si necessites un parèntesi de llum i alegria entre la pel·lícula de gore coreà del matí i el darrer hit-indie-sanguinolent de la tarda, et recomanem endinsar-te a l'univers de La Cubana. La *sitgetanèrrima* companyia celebra els seus 40(+1) anys de vida amb una mostra al Miramar Centre Cultural –fins al 9 de gener–, amb una vitalitat tan contagiosa que podria fer mutar en Teresina la nena de *L'exorcista*.

→ Carrer de la Davallada, 12. 4,50-6 €. Entrades a culturasisitges.cat



I el Premi al Millor Vestuari és per a...

Si vols guanyar el premi extraoficial del públic al millor vestuari del Festival, t'interessarà visitar Índia Mon Amour. La sitgetana Sònia Cordero va obrir l'any 2018 una petita *concept store* on selecciona amb cura peces de roba, joies i objectes decoratius de marques com la francesa Soeur, Humanoid, Masscob i Bellerose. Res a envejar a cap botiga de (qualsevol) capital.

→ Sant Gaudenci, 26. [@india_mon_amour](mailto:indiamonamour.shop)

Xurros o barbàrie

La meua idea d'horror sobrenatural és anar a una sessió matinal de cinema de terror amb l'estómac buit, però existeix l'antídoto definitiu, es diu La Xurreria del Barri, obre portes cada dia a les 7.30 h i queda a mig

Una mostra que podria fer mutar en Teresina la nena de 'L'exorcista'

camí entre l'estació de tren i el Melià. La ració de xurros (sis unitats) val 2,20 euros, la xocolata per sucar-los 2,30 euros, i també hi preparen uns biquinis per cridar de plaer.

→ Carretera de les Costes, 5.
@laxurreriadelbarri

Natura contra l'horror

És molt respectable proposar-se veure pel·lis fins que et sagnin els ulls, però creu-nos, fan del fantàstic: el teu cos i el teu cervell agrairan uns instants d'aire fresc. Si els trajectes entre el Retiro i el Melià no t'han deixat el cos trinxat com el d'un zombi, et recomanem caminar fins al final del Passeig Marítim, on hi ha la desembocadura de la Riera de Ribes al mar; un petit paradís de biodiversitat que mereix atenció.

→ Final del Passeig Marítim de Sitges (a prop del camp de golf).



SI EL TEU VALOR ÉS A PROVA DE FOC



FES-TE BOMBERA



Si el teu valor, coratge, solidaritat i compromís són a prova de foc, t'esperem. Apunta't a la convocatòria per ser bomber o bombera, del 14/9 al 13/10. Hi ha 250 places.

interior.gencat.cat/festebombera

bombers
■ ■ ■ ■

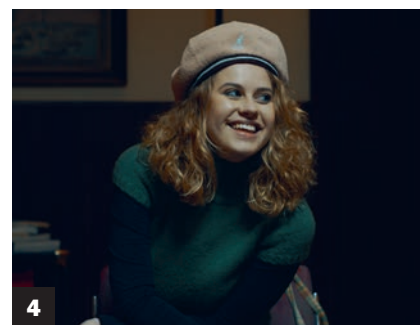
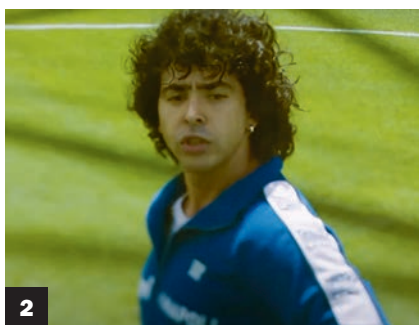


**Generalitat
de Catalunya**

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Sèries de morro fi

De la tercera dels Roy a Carlo Padial passant per Maradona. Gaudi a la tele!
Per *Serielizados*



1 Succession (T3)

La sèrie del moment. Els Roy s'han erigit com la família més odiada i estimada del panorama actual. Feia temps que desitjàvem una sèrie que fes valer l'eslògan "No és televisió, és HBO" que presentava obres mestres com *Los Soprano* i *The Wire*. *Succession*, gaudi dels seriòfils de morro fi, arriba amb una tercera temporada que suma al seu cast estel·lar Adrien Brody i Alexander Skarsgård. Molta festa.

→ Estrena el 18 d'octubre a HBO Espanya.

2 Maradona, sueño bendito

Hem devorat biopics de personatges de la cultura pop com Luis Miguel, Gianni Versace i Francesco Totti. Ara arriba el torn de Maradona, amb una sèrie aprovada per ell mateix. Un retrat de la seva vida des dels inicis a Villa Fiorito al seu pas pel Nàpols i el Mundial de Mèxic 1986 fins a l'etapa on les drogues i els escàndols van passar per sobre del futbol. Polèmica assegurada.

→ Estrena a Amazon Prime el 29 d'octubre.

3 Invasión

Si xales amb les sèries de ciència-ficció de gran pressupost, *Invasión* és la teva nova dosi. La humanitat ha de fer front a una invasió alienígena i fins aquí res nou, però la sèrie sap trobar en el drama personal dels seus protagonistes el motor de la història. Per sobre de tot destaca el retorn d'un mite: l'actor Sam Neill, icona de *Jurassic Park*, que també hem gaudit en sèries com *Peaky Blinders*.

→ Estrena a Apple TV+ el 25 d'octubre.

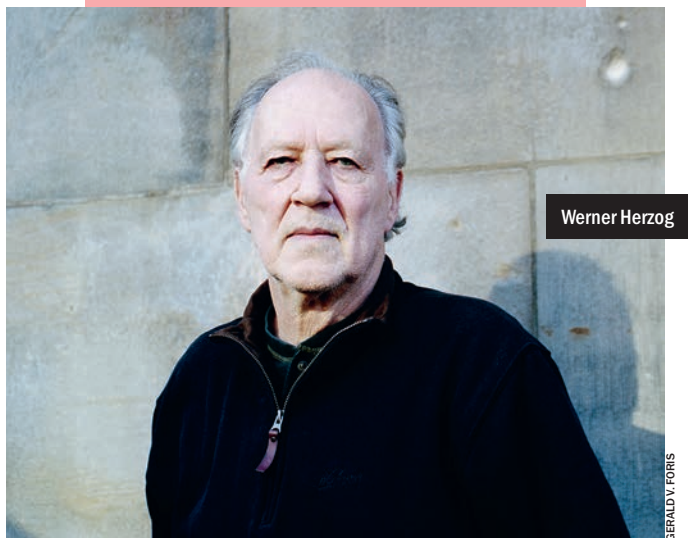
4 Doctor Portuondo

La primera sèrie original de Filmin arriba amb molt bon cartell. Carlo Padial adapta la seva novel·la homònima, on relata la teràpia que li va canviar la vida. Una comèdia que promet riures absurds i trols *made in* Padial. Els pacients que passaran per la consulta seran Berto Romero, Elisabet Casanovas, Llimoo i Arturo Valls, entre d'altres. Una de les sèries nacionals més llamineres del 2021.

→ Estrena a Filmin a finals d'octubre.

Ficció en vena

El Serielizados Fest porta Werner Herzog, Paul Abbott i Bop Pop, entre d'altres!



Werner Herzog

GERALD V. FORIS

QUÈ HI PINTA el director de *Fitzcaraldo* a la vuitena edició del Serielizados Fest? “No ha fet cap sèrie ni en mira, però no li pots dir que no a Werner Herzog—explica Betu Martínez, codirector del festival seriòfil—, a més, sí que ha fet cameos, surt a *The Mandalorian*!” El cineasta bavarès, referent de la cultura audiovisual, impartirà una *masterclass* de dues hores, però hi ha molta més teca. Llegiu, llegiu.

Desvergonyits

L'altre gran nom internacional del festival, que es fa al CCCB, el Phenomena, la Casa SEAT i Filmin, és Paul Abbott, el creador de *Shameless*, una ficció mundialment famosa per l'adaptació que els americans van fer de l'original, que ho havia petat prèviament al Regne Unit. “És un clàssic de la televisió britànica”, explica Martínez, i ve a presentar *Wolfe*, una sèrie que a Espanya encara no té plataforma i de la qual es podrà veure el primer capítol en exclusiva.

Maratons i sorpreses

Altres hits de l'edició d'enguany són les maratons del primer original de la història de Filmin (*Doctor Portuondo*, de Carlo Padià) i de la minisèrie sobre Isabel Allende (*Isabel*, encara sense plataforma aquí), la xerrada (“sense moderador”, no els cal!) entre Bob Pop, Berto Romero i Enric Pardo sobre *Maricón perdido* i l'homenatge als deu anys de *Pop ràpid*, amb presència de Marc Crehuet i un elenc d'actors que van ser catapultats per la sèrie més hípster de TVC; atenció perquè “hi haurà sorpreses”, assegura Martínez. S'especula amb una possible actuació de The Fredericks(!). ■ *Borja Duñó*

→ CCCB, Phenomena, Casa SEAT i SGAE. Del 19 al 30 d'octubre. szsfest.com

VIDEOJOC DEL MES

'Life is strange: True colors'



UNA INFANTESA PROBLEMÀTICA i rebotar d'orfenat en orfenat fins a aconseguir encaixar amb prou feines al si d'una família d'acollida deu ser el pitjor que pot passar a algú amb poders empàtics. Alex Chen és una jove capaç de percebre les emocions de les persones com si fossin aures de colors i absorbir i manipular sentiments intensos. Després d'haver hagut de créixer separada del seu germà, que va ser reclus en un reformatori, té l'oportunitat de reunir-s'hi i anar-se'n a viure amb ell a Haven Springs, una localitat idíl·lica a les muntanyes de Colorado. Com no podia ser d'altra manera, atès l'historial familiar, les coses es torçaran i faran anar en orris els plans dels germans Chen.

La saga *Life is strange* s'ha caracteritzat per entregues argumentalment independents que defugen les expectatives i retraten personatges amb matisos, profunds i complexos. El diàleg és el fil conductor d'unes produccions episòdiques amb elements de serial televisiu i protagonisme majoritàriament femení que confien en recursos característics dels videojocs

DE QUÈ VA...

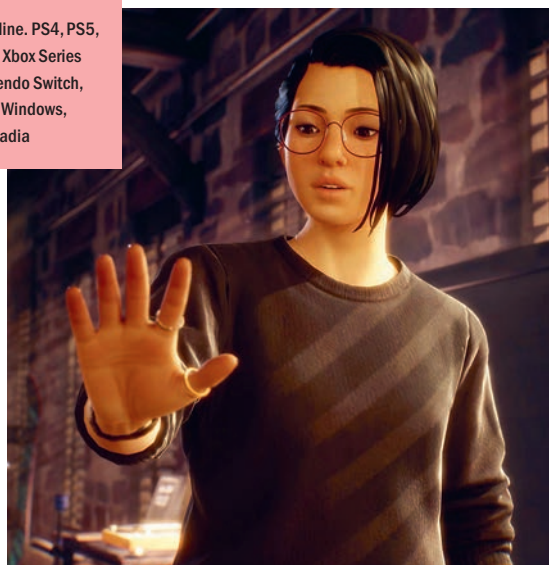
Una tragèdia esguerra el retrobament de dos germans.

PER QUÈ HI HEU DE JUGAR...

Per la trama emotiva i la paleta de colors.

—com ara les mecàniques i els ítems— per embastar la narració. El seu sistema de joc basat en l'impacte de les decisions del jugador en la història i unes mecàniques accessibles han impulsat la renovació del gènere de l'aventura gràfica. Amb *True colors*, Deck Nine Games refresca una fórmula pròpia de drama interactiu que la llicència ha tingut temps d'assentar i ofereix passatges veritablement magnètics. ■ *Joan-Albert Ros*

→ Deck Nine. PS4, PS5, Xbox One, Xbox Series X|S, Nintendo Switch, Microsoft Windows, Google Stadia



Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Una dona sola al bosc



LA MEI ÉS una dona en la quarantena que vol posar el comptador a zero. Bé, sap que fer-ho és impossible, però ho vol provar tornant al mas on va créixer per aconseguir un somni: escriure una novel·la. Amagats a totes les cantonades, tanmateix, l'espera una gervació de fantasmes, alguns dels quals monstruosos. D'entrada, semblen inofensius, però de mica en mica s'aniran fent grans així que la història de la Lia, la protagonista del que escriu la Mei, la Mia de la *Solitud* de Víctor Català i ella mateixa es van fonent en un exercici literari sublim en què el paisatge feréstec, ombrívol, humit, de nimfes i gorgs pregonos, hi té un paper fonamental.

Sola és un exercici d'introspecció brutal escrit amb una prosa expansiva i vigorosa, on res no és sobrer. L'autora utilitza elements de realisme màgic, de thriller psicològic, de novel·la de terror, amb tocs lírics de gran vàlua. Hi ha drama, misteri i unes forces de la natura, íntimes i físiques, que fan que tot, sempre, prengui un caire inesperat. Carlota Gurt, després

dels contes de *Cavalcarem tota la nit*, debuta en la novel·la amb un cop de puny damunt la taula. Trigareu dies a oblidar la Mei, en Manel, la Renata i el Flavi. I les metàfores poderoses que construeix sobre les dones i la seva relació amb el món. És com si ens digués: podem baixar a l'infern, però sempre tornem a treure el cap, sempre.

■ Andreu Gomila



SERGÍ ALCAZAR



SOLA
Carlota Gurt
→ Proa. 384 pàgs. 18 €.

MÉS LECTURES

Tres imprescindibles a la tauleta de nit



↑ Els llocs on ha dormit Jonàs

Adrià Pujol ha escrit una novel·la pletòrica, potser la millor des d'aquell *Picadura de Barcelona* que tant ens va fer xalar. Coneixereu en Jonàs, un programador de videojocs de Figueres que està sonat.

→ Adrià Pujol. Empúries. 224 pàgs. 17,90 €.



↑ La verda és porta

Joan Todó ens descobreix un d'aquells genis ocults de les lletres catalanes, en Joaquim Soler i Ferret, en una biografia molt ben travada. Però... va existir realment, aquest personatge? O és tot mentida?

→ Joan Todó. Godall Edicions. 683 pàgs. 28 €.



↑ Illa Flaubert

Una de les grans novel·les catalanes del segle XX escrita per un poeta superb que es tanca en una illa allunyada de tot i amb nom d'un altre poeta. Ideal per llegir després de *Sola* i veure qui se'n surt millor, amb la solitud.

→ Miquel Àngel Riera. Edicions de 1984. 224 pàgs. 20 €.



SónarCCCB

2 dies de Música, Creativitat i Tecnologia
Divendres 29 i dissabte 30 d'octubre al CCCB

Shows i sets de: Koreless, Tirzah, Leon Vynehall Live, Space Afrika, Parrenin/Weinrich/Rollet, Object Blue AV Live, BFlecha, Il Quadro di Troisi, Die Wilde Jagd, Rakky Ripper, DJ Nigga Fox Live, Cora Novoa & The Artifacts, Marina Herlop, Bikôkô, Sau Poler Live, Iro Aka, Materia, Palica, Alicia Carrera, Verde Prato, JASSS b2b CEM ft. Harriet Davey AV Set, Yeule i més.

Talks i workshops sobre: Programació Creativa / Intel·ligència Artificial / Noves Economies Digitals / Construcció de Mons / Imaginaris Digitals / Neurociència / Biohacking / Sostenibilitat i ciutats futures **amb** Casey Reas, Tega Brain, Caroline Sindere, Laurent Garnier, Anna Carreras, J.A. Bayona, Florence To, Joana Moll, Filip Cusic, Beatrice de Gelder, Albert Barquè Duran i més.



Compra els teus tickets a
cccb.sonar.es

Connecta en directe a
live.sonar.es

Una iniciativa de

Amb la col·laboració de

Advancedmusic

CCCB Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

betevé

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Barcelona

WE ARE EUROPE

S+T+ARTS

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

Ajuntament de l'Hospitalet

Patrocinador principal

Amb el patrocini de



Thunder Zith

PATREON

BORN
ROSÉ
BARCELONA



ARTWORK BY OKUDA SAN MIGUEL

OKUDA SAN MIGUEL

MEDITATION

VISITA LA INSTAL·LACIÓ AL SALÓ DELS MIRALLS
DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

DEL 22/10 AL 10/11. MÉS INFORMACIÓ: LICEU.CAT

LICEU UNDER 35

AMB EL SUPORT DE:

SEATMÓ
URBAN MOBILITY

Telefónica

TimeOut
BARCELONA

MISTINGUETT
WUOLICA